

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 4 • Perjantaina 1. maaliskuuta 2013

64. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 24 %)

Uutta polvea pilkkireikien ääreen

Loimaan Seudun Karjala-seuran talvipäivää vietettiin 24.2. Yläneellä Pyhäjärvellä. Lähes kaikki 29 osallistujaa ottivat osaa myös pilkkikilpailuihin. Tosin kaikilla ei tällä kertaa ollut ka-laonnea. Kaikki osallistujat pilkkivät samassa sarjassa. Kilpailuaika oli kolme tuntia. Lapsia oli mukana seitsemän

ja he taisivat olla kaikkein innostuneimpia pilkkimään. Heille annettiin osallistumismitalit, myös kolme parhaan tuloksen saanutta palkittiin mitaililla.

Kilpailun päätteeksi nautittiin Aimon ja Raunon grillamat makkarat ja Maijan leipomat pullat maistuivat kahvin ja mehun kera.

Oskari Kettunen, 3 v. innostui pilkkimään ja päihitti tuloksissa isänsä ja mummonsä.

Veikko Nenosella on jo vuosien kokemus jään kairaamisesta.

Tulokset:

1. Jorma Jantunen ...	2433 g
2. Pertti Inkinen	1533 g
3. Veikko Nenonen ...	1203 g
4. Seppo Kemppinen	995 g
5. Lauri Veijalainen ...	963 g
6. Terttu Veijalainen	814 g
7. Martti Repo	781 g
8. Raimo Alkki	536 g
9. Aleksi Inkinen	425 g
10. Heikki Inkinen ...	186 g
11. Pentti Kemppinen	175 g
12. Hanna Ahokas ...	134 g
13. Oskari Kettunen	123 g
14. Pekka Ahokas ...	117 g

15. Saini Repo	93 g
16. Markku Ahokas	79 g
17. Marjatta Kemppinen	76 g
18. Leevi Anttila	61 g
19. Tuomas Kettunen ...	38 g
20. Teuvo Ahokas	35 g

Osallistumismitalin saivat:

Onni Eskola
Sinna Eskola
Hanna Ahokas
Leevi Anttila
Aleksi Inkinen
Oskari Kettunen
Aino Kettunen

Karjalan Liiton Hiihtokilpailut suksittiin Vampulassa

Vampulan nuorimpia hiihtäjiä vas Tomi Tuunainen, Paavo Kojo, Päivi Hakasuo, Frans Hakasuo ja Niko Saastamoinen. Paavo Kojo voitti sarjansa M 12 ja Frans Hakasuo hiihti toiseksi ja Niko Saastamoinen otti pronssia. Tomi Tuunainen suksi toiseksi M 14 – sarjassa ja Päivi Hakasuo voitti sarjansa N 35.

M70 kovassa sarjassa Kurkijoki-Säätiötä edusti valtuuskunnan varapuheenjohtaja Osmo Kuosa.

Kilpa hiihrettiin loisto-oloissa 10 naisen ja 25 miehen voimin ikähaarukassa 12-85. Imatran Karjalaiset etäämmältä tullessaan.

Vampulan Karjalaiset voittivat kotiedun turvin kierto-palkinnon vuodeksi haltuunsa 82 pistellä, toisena Janakkala 45 p, kolmantena Jokioinen 41 p, neljäntenä Alastaro 18 p. Osallistuneita oli 14 Karjalais-seurasta.

Paavo Tuunainen

Tässä lehdessä

Tutustu naiseen,

jolle on yhtä luontevaa käyttää ääntään ja käsiään.

Musiikin tohtori ja neulekirjan tekijä Iloa Korhonen esittäytyy sivulla

10

Olemme kulkeneet

evakkotytön rinnalla

pitkän matkan – elämänmittaisen tarinan.

Aili Nevanperän kirjoitus päättyy tänään, mutta elämä jatkuu Pohjanmaan lakeuksilla, jonne elämäntoimat johtivat Kurkijoen tytön.

Päätösjakso sivulla

6

Kalevalaisen kansan oma raamattu,

Kalevala on tämän viikonlopun kirja.

Kalevalaiset tapahtumat kokoavat monia. Eino Vepsä valottaa kirjoituksessaan Kalevalan taustaa ja esittelee sen runot.

Kalevalasta sivulla

8

Kurkijokelainen
LUKIJAMATKAT
Kurkijoki kutsuu!

Matkoista lisätietoa ...takasivulla

Toimitus on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 9-14,

Seuraavat lehdet ilmestyvät 15.3., 5.4. ja 19.4.

Valoa, valoa...

Talvilomaviikko on takana. Pikaisesti aurinkokin pilkahti, vaikka täyden teränsä se näytti vasta ensimmäisenä työpäivänä. Viikko sujui siinä tutussa talvisessa harmaudessa. Pilvisin talvi yli 25 vuoteen alkaa toivottavasti olla takana. D-vitamiineista huolimatta elimistö huutaa valoa, valoa!

Tosin auringonsäde ei aina ole armollinen. Runsaasta kynttilöiden poltosta ja puulämmityksestä harmaantuneet ikkunat suodattavat valon pehmeäksi. Jos joku kirkas säde pääsee sisään, pölyhiukkasten tanssi auringonsäteessä kieppuu silmissä. Mutta ei se haittaa. Aurinko paistaa!

Toisenlaista valoa kaipasi säätiön hallitus alkuvuoden kokouksessa. Tilinpäätös näytti miinusta ja valoa etsittiin yhdessä kysymykseen, mistä lisää

tuloja. Menot kun tuppaaavat kasvamaan koko ajan.

Yhteisen valon ja palon ylläpitämiseen tarvitaan myös sytykkeitä ja polttoainetta. Siis tästä aasinsillasta suomeksi käännettynä: euroja.

Tuleva museon muutto (paikka ei ole vielä varmistunut) on myös kustannuskysymys. Nyt tarvittaisiinkin henkilöitä, jotka olisivat valmiit jakamaan omaan; valoa ja polttoainetta.

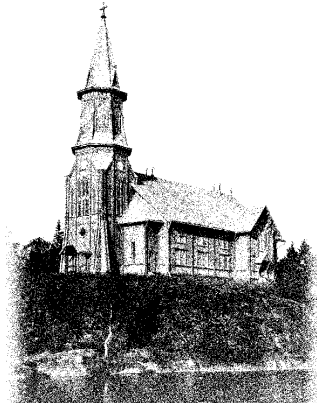
Valo saa liikkeelle. Kun aurinko paistaa, ladut ja kadut houkuttavat ulos. Toivon, että valaistuva kevät saa myös lukijamme ja tuki-jamme liikkeelle pitämään yllä perinnettämme.

Helena Sulavuori
päätoimittaja

"Koska valo on välttämätöntä näkemiselle, sitä pidetään järjen, uskon ja johdatuksen symbolina useimmissa kulttuureissa."

3. paastonajan
sumuntaille
3.3.2013

Syyttää suotta

Profeetta Sakarjan näyssä ylipappi Joosua on Saatanan syytösten alla (Sak. 3:1-5). Herran enkeli kuitenkin tekee kriisi-intervention, tulee väliin ja käskää syyttäjän vaieta.

Mitä Joosuaan kohdistuneet syytökset olivat, se jää täysin arvailujen varaan. Selvää on, että ne ovat aiheettomia.

Syyllystyminen on hyvä ja jalo taito. Se on hyvä taito silloin, kun siihen on aihetta, kun siihen on – niin, hyvä syy. Aiheellinen syyllyisyys – se voi olla aarre. Anteeksisaamisen ja armon alkupiste. Lahja ja uuden elämän kehto.

Mutta syyllysydentunne, johon ei oikeasti ole syytä – se on katala ansa. Kerrassaan perkeleellinen keksintö. Se syö tieltään kaiken. Ihmisestä se imee ilon ja elämänvoiman, Jumalasta armahtavaisuuden.

Aiheettoman syyllysyden kantamiseen kuluu voimia, juuri niitä voimia, joilla pitäisi elää, rakastaa, palvella ja auttaa – muita ihmisiä, itseään, Jumalaa. Aiheeton syyllysydentunne voi nousta melkein mistä vain. Se voi tulla, kuten Joosuan kohdalla, saatanan syytöksistä sisimmässämme. Syyttäjän ääni voi olla myös etäisesti tai hyvin läheltä tuttu.

Kaverin facebook-seinällä oli ajatus: "Siitä tavasta, jolla me puhumme lapsillemme, siitä tulee heidän sisäinen äänensä." Kenen ääni on se minun sisäinen ääneni, joka ilman syytä sanoo, että olen tehnyt väärin? Vanhempien? Sisarusten? Opet-tajan? Sukulaisen tai naapurin?

Mutta: vielä kauhistuttavampaa on kysyä, millä tavalla olen puhunut niille lapsille, joita minun vastuulleni on uskot-tu? Millaisen sisäisen syyttäjän äänen he minun puheistani ovat ehkä itselleen saaneet?

"Minun silmäni katsovat alati Herraan, hän päästää jalkani ansasta." (Ps. 25:15) Näyssä Joosua seisoi Herran enkelin edessä ja tämä puolusti Joosua aiheettomia syytöksiä vastaan. Miksi olisimme tässä kohtaa Joosua kummempia - miksi meillä olisi jokin muu turva kuin hänellä?

Aiheettomien syytösten keskellä Jumala on meidän vapautuksemme.

Ja aiheellisen, todellisen, oikean syyllysyden edessä, silloin on vielä verrattomasti paljon enemmän syytä katsoa Herraan ja rukoilla häntä. "Minun silmäni katsovat alati Herraan, hän päästää jalkani ansasta."

Tapio Koivu

Kirjoittaja on pastori, joka toimii nuorten starttivalmentajana Helsingin Diakonissalaitoksella.

Kerro perheen ja suvun tapahtumat Kurkijokelaisessa ilmaiseksi

Julkaisemme jokaisessa lehdessä onnitteluja, perhetapahtumia (häät, ristiäiset, valmistuneet yms.). Kuolinilmoitukset ovat maksullisia, mutta muistokirjoitukset julkaisemme maksutta.

Muistettavaa

Kalakurjet – Nikolain pilkki
2.3.2013 Yläneellä Veljesran-nassa. Kilpailuaika klo 10-14. Osallistumismaksu 5 € kattaa makkaran ja kahvin. Ilmoittautumiset Sainille 050-3628966.

Hiitolan Pitäjätseuran järj. – Perinnekäsityö ilta "Hiitolainen kästyökoru" Pian ja Pirjon johdolla pe. 8.3. klo 18 Satakunnan Yhteisökeskus Isolinna. 16 Pori (käynti pihan puolelta) Mu-kaan pienehkö virkkuukoukku ja siihen sopivaa puuvilla lankaa. Tervetuloa.

Hiitolan Pitäjätseuran järj. – Nuorten ja Lasten Talvitapahtuma "Ovat Juureni Karjalassa" Salomonkallion laskettelukeskus Nakkila Kivialho su. 10.3. klo 12-15 Tapahtuman avaus ja osallistumiskortit laavulla klo 12. Isät, äidit, mummot, ukot tuo-kaa jälkipolvenne tapahtumaan jossa tarjolla "seuran piikkiin"

laskettelurinteet, pulkkamäki, moottorikelkka-ajelua, kahvia, mehua, makkarapaistoa, arvontaa. Kaikki Tervetuloa. lisät. Raija p.040 5387401

Hiitolan Pitäjätseuran – Kevät-kokous ja Tarinailta ti.12.3. klo 18 Tuomarink. 2 Pori. Tarinailan vieras Ikonimaalari Aimo Kale-noja kertoo ikoneista. Tervetuloa entiset ja uudet.

Alhon nuorisoseuran Lopetta-jaiskokeukset 14.3. klo 14.00 Mellilän Lounaspaikan tiloissa, Sahantie 5. Tarkempi ilmoitus edellisessä lehdessä.

Hiitolan Pitäjätseuran järj. – Piikkikilpailu la 16.3. klo 10 Suodenniemi Putajan rantasau-na. Ajo ohje; Pori Tampere tie n:o 11. Putajan palaneen Seon kohdalla käännetään Suodenni-melle päin, n. 400 m josta oik. opastus perille. os. Ylienskos-kentie 96 Sastamala. Tervetuloa. lisät. Seppo p. 050 5857472

Kokouksia

Hiitolan Pitäjätseura ry sääntömääräinen

KEVÄTKOKOUS

ti.12.3. klo 18, Tuomarink. 2 Pori.
Ilta jatkuu Tarinailtana.
Tervetuloa.

Hallitus.

Kurkijoki-Seura ry:n

VUOSIKOKOUS

pidetään 10. maaliskuuta 2013 klo 14.00,
KARJALA-TALOSSA; Sortavala salissa,
Käpyläänkuja 1, Helsinki.
Tervetuloa

Johtokunta

Loimaan Seudun Karjalaseuran

KEVÄTKOKOUS

pidetään ma 18.3.2013 klo 18.30, Kurkijokelainen toimi-tuksessa, Koulukuja 7, Loimaa
Esillä sääntömääräiset asiat sekä Ylläsjärven Tunturiho-tellin osakkeiden myynti.

Tervetuloa

Hallitus

Nimi-päivät

Maaliskuu
viikko 9

1 pe Alpo, Alvi, Alpi
2 la Virve, Virva, Fanni
3 su Kauko

viikko 10

4 ma Ari, Arsi, Atro
5 ti Leila, Laila
6 ke Tarmo
7 to Tarja, Taru
8 pe Kansainvälinen naistenpäivä, Vilppu
9 la Auvo
10 su Aurora, Aura, Auri

viikko 11

11 ma Kalervo
12 ti Reijo, Reko
13 ke Erno, Ernesti, Tarvo
14 to Matilda, Tilda, Mette

Muista surussa Kurkijoki-adressilla

hinta 8 €

saatavissa toimituksesta

LOIMAAN KIVI

Kauttamme hautakivet, kunnostukset ja oikaisu.

Kivicenter palvelee
ma - pe 9.00 - 17.00

Palininkatu 2, Loimaa, p. 0207 909 262, www.loimaankivi.fi

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Murteella

Mitä seuraavat murren sanat tarkoittavat? Tarkista tietosi takasivulta.

1. Pots'lojoks
2. Pitskapatska
3. Ratti
4. Tutterissa
5. Sälkö
6. Kaihota
7. Rajjalline
8. Likottaa
9. Latakka
10. Käs'puu

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 90 senttiä/mm + alv 24 %
Mustavalk. 70 senttiä/mm + alv 24 %

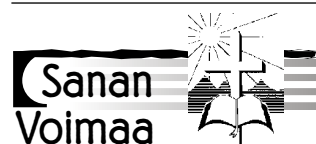
Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: tiistai klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi..... 49 euroa
6 kk..... 27 euroa
Pohjoismaat 54 euroa
Muualle 60 euroa
Tilinumero:
FI 12523900 40000897

Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

1.3. Älä muista nuoruuteni syntejä, älä pahoja tekojani! Sinä, joka olet uskollinen ja hyvä, älä unohda minua! Ps. 25:7

2.3. Hyvä ja oikeamielinen on Herra, hän neuvoo syntisille tien. Ps. 25:8

3.3. Jeesus ajoi mykästä miehestä pahan hengen. Kun henki oli lähtenyt, mykkä mies alkoi puhua, ja kaikki hämmästyivät. Luuk. 11:14
Virsi 310:1 Herra Jeesus kun täällä vain kanssamme on, emme kauhistu vastustajaamme. Viha vaikka on vastaamme sammumaton, niin me turvaamme puolustajaamme. Vaikka kaita on tie ja se taisteluun vie, meille Jeesus on turva ja kilpi. Siis me uskossa vaan käymme taistelemaan. Pyhä on tämä tie, pois jo vilppi.

4.3. Minun silmäni katsovat alati Herraan, hän päästää jalkani ansasta. Ps. 25:15

5.3. "Saatana seisoi Joosuan oikealla puolella ja syytti häntä. Mutta Herran enkeli sanoi Saatanelle: 'Herra nuhtelee sinua, Saatana! Herra, joka on valinnut Jerusalemin, käskee sinun vaieta!'" Sak. 3:1-2

6.3. Pyrkikää saamaan selville, mikä on Herran mielen mukaista. Älkää osallistuko pimeyden töihin: ne eivät kannu hedelmää. Tuokaa ne päivänvaloon. Ef. 5:10-11

7.3. Me katsomme odottaen Herraan, Jumalaamme, kunnes hän armahtaa meitä. Ps. 123:2

8.3. Se, joka Herraa pelkää, oppii valitsemaan oikean tien. Ps. 25:12

9.3. Katso minun kärsimystäni ja vaivaani ja anna anteeksi kaikki syntini. Ps. 25:18

10.3. Paikalla oli noin viisituhatta miestä. Jeesus otti leivät, kiitti Jumalaa ja jakoi leivät syömään asettuneille. Samoin hän jakoi kalat, ja kaikki saivat niin paljon kuin halusivat. Joh. 6:11
Virsi 417:1 Jeesus, askeleesi painoi pintaan maan. Työn ja uupumuksen tulit tuntemaan. Iloitsit ja itkit, ystäviä hait. Viinin, ohraleivän syötäväksi sait. Nälän, puutteen mailla murrut leivän lailla meille elämäksi.

11.3. Iloitkaa Jerusalemin kanssa, te kaikki, jotka sitä rakastatte! Jes. 66:10

12.3. Herra kuritti teitä ja pani teidät koetukselle saadakseen tietää, aiotteko todella noudattaa hänen käskyjään vai ette. 5 Moos. 8:2

13.3. Kaikki he söivät samaa hengellistä ruokaa ja joivat samaa hengellistä juomaa. Hehän joivat siitä hengellisestä kallioista, joka kulki heidän mukanaan; tämä kallio oli Kristus. 1 Kor. 10:3-4

14.3. Kaikki katsovat odottaen sinuun, ja sinä annat heille ruoan ajallaan. Sinä avaat kätesi ja hyvydessäsi ravitset kaiken mikä elää. Ps. 145:15-16

Tutkintoja

Matti Korjosen jälkipolvea tohtoreiksi

Maisteri Helena Korjosen informatiikan alan väitöskirja "clinical trial information. Developing an effective model of Dissemination and framework to improve transparency" tarkastettiin ja hyväksyttiin University College of London in England vuonna 2011.

Filosofian maisteri Kristiina Korjonen-Kuusipuron kulttuuriantropologian opiaineeseen kuuluva väitöskirja "Yhteinen Vuoksi. Ihmisen ja ympäristön välinen

kulttuurinen vuorovaikutus Vuoksen jokilaaksossa 1800-luvulta nykypäiviin" tarkastettiin ja hyväksyttiin Oulun yliopistossa 18.1.2013. Vastaväittäjänä toimi professori Anja Nygren Helsingin yliopistosta.

Kristiinan vanhemmat ovat Meeri ja Matti Korjonen. Helena on Meeri ja Matti Korjosen lapsenlapsi. Matin ja hänen sukunsa asuinpaikka oli Kurkijoella, Otsanlahti 15, silloisessa Korjosen ryhmässä.

Helena Korjonen (vas) ja Kristiina Korjonen-Kuusipuro.

Onnea

vas. Rauha Ojanen ja oik. Ida Ylistö.

ONNITTELUT 90-VUOTIAILLE Turkuun

Rauha Kuosmanen os. Järvinen Alhonsalolta täyttää 90 vuotta 7.3.2013 ja Ida Ylistö os. Lukka Otsanlahdelta 30.3.2013 91 vuotta.

Paikan minä tiedän, missä minä synnyin, missä lapsena leikkiä löin. Siskosten pienten seurassa silloin hehkuvien rinnoin minä leipäni söin.

Jumalan Siunausta naapuruksille Pernoon! Onnitellen Sillankorvan tyttö.

Onnitelut, Hannu Nenonen toimitti Kurkijoki-Säätiön kukkatervehdyksen 15.2.2013 syntymäpäiväänsä viettäneelle Marina Petrovalle Kurkijoen Lasaseen. Kuva: Jari Jussilainen.

Talvisodan päättymistä muistetaan Vampulassa

Talvisodan päättymisestä tulee kuluneeksi 13.3. 73 vuotta. Muistopäivää vietämme Vampulassa sunnuntaina 10.3. klo 18.00 Sanajumalanpalveluksen merkeissä seurakuntatalolla.

Jumalanpalveluksen toimittaa Rauno Herranen Huitisista ja kanttorina toimii Jussi Uutaniemi. Raamatun tekstin lukevat vielä keskuudessamme elävät sotaorvot. Esirukouksen lukevat Vampulan Karjalaseuran jäsenet ja kirkkokahvit tarjoaa seuran naistoimikunta.

Tilaisuuden jälkeen meidän kulkueena läheiselle hautausmaalle. Viemme kynttilän Karjalaan jääneiden muistomerkille, kynttilän laskee Hannu Leppämäki, virren jälkeen siirrymme sankarihaudalle, jonne kynttilän laskee Veikko Pitkänen, Maa on niin kaunis – virren jälkeen hiljennymme iltarukoukseen.

Tervetuloa viettämään kanssamme Talvisodan päättymisen muistopäivää.

Erkki Poutanen

60-vuotishääpäivää

viettivät 15.2.

Tuulikki ja Veikko Sipilainen
 Vampulasta. Veikko on kotoisin Kurkijoen Tervusta ja Tuulikki on vampulalainen.

100 v Heikki Tirri 3.3.2013

Heikki Tirri syntyi Kurkijoen Otsanlahdella maaliskuun kolmantena päivänä v.1913 Suomen ollessa Venäjän keisari Nikolai II:n hallitsema suuri ruhtinaskunta.

Myös hänen isänsä oli Heikki ja äitinsä Katri, omaa sukua Jussilainen. Heikki syntyi perheen kolmantena lapsena, mutta vanhin lapsista oli kuollut jo kahden vuoden iässä. Aikuistuttuaan hänen pääasiallisena työhönsä oli osallistuminen kotitalon viljelykseen ja muihin talonpitoon kuuluviiin töihin. Hän liittyi 17-vuotiaana suojeluskuntaan. Se oli 30-luvulla hänelle tärkeä sekä aatteellinen että urheilullinen harrastus. Ensisijaisina urheilulajeina olivat ammunta, hiihto ja ampumahiihto. Asevelvollisuuden Heikki suoritti vapaaehtoisena vv.1932-33 Viipurissa Kenttätykistörykmentti II:ssa.

Heikin itse ja monien muidenkin ihanaksi kuvaama 30-luku päättyi 30.11.1939 talvisodan alkaessa. Hänen ensimmäinen sijoituspaikkansa oli Laatokalla sijaitseva Heinäsaaren saari missä oli rannikkotykit ja myös maataisteluasemat. Vihollinen ei kuitenkaan yrittänyt maihinnousua tähän saareen ja myöhemmin hänetkin siirrettiin Käkisalmen lähelle olleelle Vahtinien patterille. Hyvin pian tämän jälkeen, 13.3.1940, sota loppui ja sitä seurasi luovutettavan alueen nopea evakuointi. Sen takarajaksi oli asetettu 22.3. Heikki kotiutettiin armeijan palveluk-

sesta 8.6.1940.

Heidän perheensä sijoitui tuossa vaiheessa Laukaalle Savion kylään. Siellä Heikki hankki elantoa vaihtelevilla töillä kuten uitossa hinaajalla, metsätyöissä ja rakennustyömaalla hevosmiehenä.

Jo 30-luvun lopulla Kurkijoella hän oli alkanut tapailla Katri Siiraa Savin kylästä ja rakennella yhteisiä tulevaisuudensuunnitelmia hänen kanssaan. Marraskuun 17. päivänä 1940 heidät vihittiin Äänekosken kirkossa, ja Katri siirtyi uuteen perheeseen. Keväällä 1941 koko perhe siirtyi asumaan Laukaan Metsoniemeeseen, mistä he saivat maatakin viljeltäväksi. Jo kesällä kutsuttiin miehet kuitenkin kertausharjoitukseen mikä tiesi jatkosodan alkua.

Heikin isä kuoli marraskuussa 1941 Jyväskylässä. Silloin Kurkijoki oli jo valattu takaisin ja hänet vietiin haudattavaksi sinne. Heikin ja Katrin vanhin poika syntyi joulukuussa 1941, mutta eli vain muutaman viikon, joten taas oli uusi hautajaismatka Kurkijoelle edessä. Raskasta aikaa.

Heikki haavoittui Uukuniemellä heinäkuussa 1941 ja kuntouduttuaan toimi kouluttajana Pohjanmaalla sekä myöhemmin esikuntakomppaniassa Lahdenpohjassa. Sen jälkeen hänet komennettiin Kurkijoelle aloittamaan suojeluskunnan toimintaa. Keväällä 1942 palattiin jo

Jatkuu sivulla 5

Lentokapteeni, hotellinomistaja Matti S. Kosonen aamukahvilla Laatokan Portissa 3.7.2002. Pöydällä on hänen elämäkertakirjansa Timanttisiivet. Kuva: Eino Vepsä.

Naapurikylän poika Matti S. Kosonen – emigranttina

Osa 2 / 2

Marraskuun 11. päivänä 1960 luutnantti evp. Matti S. Kosonen sulkee oven takanaan ja nousee vähäisine matkatavaroineen Turussa laivaan, joka suuntaa kohti Tukholmaa. Elämänmuutos oli kova. Vielä laivamatkalla hän saa puhelun Tabelta, joka itkee luuriin. Itkut eivät auta ja Matin maastamuuttopäätös pitää. Tukholmassa hän nousee junaan, joka vie hänet aina Hampuriin saakka. Saksasta matka jatkuu laivalla Englantiin ja sitten junalla Lontooseen.

– Ensikäynnistä Lontoossa ei ole jäänyt mieleeni muuta kuin Soho, missä lyhythameiset naiset

istuivat korkeilla jakkaroilla juomassa valkoista teetä. Se oli jännittävää katseltavaa 24-vuotiaalle kaverille.

Matka jatkuu Southamptonista S/S Queen Maryllä New Yorkiin. Hän on ostanut matkaa varten halvan emigranttilipun 180 dollarilla. Mutta ei ole palveluissakaan hurraamista. Viiden päivän purjehduksen jälkeen laiva on saavuttanut kohteensa.

– Jokainen maahanmuuttaja muistaa varmasti Vapaudenpatsaan ohituksen tuona sumuisena aamuna. Laivan kannella seistessä se tuntui upealta, vaikka tulevaisuudesta en tiennytkään yhtään mitään.

Maihin päästyään Ko-

sonen etsii Brooklynissä sijaitsevan suomalaisen seuratalo Imatran puhelinnumeron ja suuntaa matkansa sinne, koska hän tietää siellä varmasti tapaavansa muita suomalaisia. Tälle ”hoolille” saavuttuaan hän lähettää ensitoikseen kortit kotiin Parikkalaan ja Tabelle. Sitten hän yrittää hakeutua lentoalalle, mutta saa kuulla, että firmat päivittäin vähentävät henkilökuntaansa. Hän saa neuvon, että menemällä armeijaan saa paremmin maan kansalaisuuden ja siten suuremmat mahdollisuudet päästä siihen ainoaan ammattiin, johon hän on saanut koulutuksen.

– Ilmoittautuminen va-

paahtoisena Yhdysvaltojen ilmavoimiin oli elämäni suurin erehdys – ainakin toistaiseksi. Olisin säästynyt palveluksesta Vietnamsissa.

Karjalaispoikana Kosonen sopeutuu nopeasti amerikkalaiseen elämään. Suurimmiksi ihmetyksinä hänelle muodostui alkoholikulttuurin vapaus Suomeen verrattuna. Imatra-hoolilla Matti tutustuu Esa Arraan, joka on paikalla Yleisradion kirjeenvaihtajana ja toimittaa samalla New Yorkin Uutisia, suomenkielistä sanomalehteä USA:ssa. Esa ei ”sylje lasiin” ja miehet viihtyvät yhdessä hyvin. Tehtyään monenlaisia hanttihommia, oli viimeksi apulaisviinurina, hän saa palvelukseenastumismääräyksen syyskuussa 1961 alokkaaksi Texasiin. Suomen ilmavoimien luutnantista tulee USA:n armeijan ilmavoimien alokas.

Lentosotamies opiskelee yliopistossa ja juhlii

Kosonen oli reipasotteinen ja tarmokas, päämääräänsä pyrkivä mies. Armeijan antama koulutus ei riittänyt, sillä hän lisäopinnoillaan tähtäsi liikennelentäjän uraan jossakin suuressa lentoyhtiössä. Raskaat työt vaativat myös raskaat hovit, joissa kuningas alkoholilla on liiankin suuri osuus. Tätä toimintaa kuvaa seuraava tapaus:

Illan juhlimisen jälkeen kotimatalla naisseuralaisensa kanssa poliisi pysäyttää heidät ja alkaa kirjoittaa sakkolappua, jonka synä olivat ”ylinopeus, risteysten ylittäminen punaisten valojen aikana sekä alkoholin vaikutuksen alaisena ajaminen”. Poliisit antavat heidän jatkaa kotimatkaansa. Seuraavana päivänä Matin on mentävä rauhan- tuomarin oikeudenkäyntiin kuulusteluineen. Tuomari istuu cowboyhattu takarivolla ja bootsit pöydällä. Syntyi lyhyt keskustelu: ”No niin poika. Annahan kun kerron miten tämä oi-

keus toimii. Jos pidät itseäsi syyllisenä, se sopii minulle. Jos pidät itseäsi syyttömänä, sekin sopii minulle. Mikäli olet syyllinen, saat yhden dollarin sakon, jonka lisäksi oikeuskulut ovat 19 dollaria. Jos tunnet olevasi syytön, et saa sakkoa lainkaan, mutta oikeuskulut ovat 24 dollaria.” ”Tarkoitatteko, että myöntämällä syyllisyyteni säästän neljä dollaria?” Tuomari: ”Sinä olet terävä poika, juuri näin se on. Enkä sitä paitsi aio kertoa tästä mitään sotilasviranomaisille.”

Tuomarin viimeiset sanat rauhoittivat ja Matti päätti korjata tapansa. Päätös ei kauan pitänyt. Kosonen on ylennetty korpraaliksi ja hän saa siirron Okinavalle, jonne hän lähtee syyskuussa 1963. Hänet ylennetään alikersantiksi ja opiskelu sekä itsensä kehittäminen jatkuu. Tällä hän opiskelee mm. japaninkieltä.

Keväällä 1964 Matti S. Kosonen nimitetään armeijan sotilasvirkamieheksi. Tämä vakanssi oikeuttaa hänet pääsemään myös upseerikerholle. Hänet myös valitaan oppilaaksi helikopterikouluun, joka sijaitsi Texasissa. Tästä koulusta hän valmistuu priimuksena tammikuussa 1965.

Kosonen ja Slioor ovat olleet kirjeenvaihdossa koko ajan Suomesta lähdön jälkeen. Nyt entinen morsian on eronnut ja ilmoittaa tulevansa Kososta katsomaan. Tämä matka vie pariskunnan lomamatkalle Meksikoon ja matkan alkajaisiksi heidät vihitään. Aviomies saa pian komennuksen helikopterilentäjäksi Vietnamiin ja nuorikolle vuokrataan asunto San Franciscosta. – Vietnamiin lähtiessäni Tabe sanoi toivovansa, että kuolisit siellä. Hän sanoi sen suutuspäissään, mutta nuo sanat jäivät kaikumaan korviini.

Taistelukentillä

Vietnamsissa kuolemasta tulee Kososelle jokapäiväinen tuttu. Sen hän saa kokea sotatoimissa ja erilaisissa on-

nettomuuksissa. Chinookit, joilla Kosonen lensi, olivat raskaita kuljetushelikoptereita. Sellaisella kopterilla oli valtaisa kantovoima, jopa niin, että sillä voitiin hakea maahan ammuttu lentokone turvaan. Tällaisen tempun Kosonen sai kerran tehtäväkseen ja onnistui.

Kososella oli mukana myös paljon onneakin. Hän sai Vietnamsissa koneeseen peräti 21 osumaa, mutta vain kahdella niistä oli seurausena alas putoaminen. Toinen niistä oli tuhoisa, mutta Kosonen ei vahingoittu. Päinvastoin hän pelastaa viidakossa ammuslastissa olleesta helikopteristaan loukkaantuneen konekivääriampujan ja saa raahatuksi tämän 30 metrin päähän ennen kuin kone räjähtää. Silloin oli myös suuri vaara jäädä pohjoisvietnamilaisten vangiksi. Se olisi ollut kaiken loppu. Sitä varten Kososella oli pistoolissaan viimeinen luoti itseään varten. Helmikuussa 1967 Kosonen kotiutetaan ehjänä Vietnamsista. Päälikkövirkamies Kososella oli rintapieli täynnä kunniamerkkinauhoja. Yhteensä kymmenen vuotta ja kahdeksan kuukautta kestänyt palvelus kahden maan armeijassa oli päättynyt.

Siviilimies Kosonen ei edes tapaa vaimoaan San Franciscossa. Hän hakee tavaransa Taben asunnolta ja suuntaa kohti New Yorkia. Hän on päättänyt erota vaimostaan. Kosonen saa lentäjän töitä helikopteriyhtiöstä sightseeing-lentäjänä. Kerran tällaisella lennolla ollessaan tulee kopteriin vika ja hän joutuu tekemään onnistuneen pakkolaskun Hudson-jokeen.

Matti Kosonen valitaan viimein toiveammattiinsa, sillä helmikuussa 1969 hän aloittaa United Airlinesilla. Uusi ura liikennelentäjänä on alkamassa. Viiden vuoden ”viihdeputken” jälkeen Kosonen saa uutta sisältöä elämäänsä, kun hän menee toisen kerran naimisiin. Tästä avioliitosta pariskunnalle syntyy yksi tyttö. Kososen kosteat illat jatkuvat jälleen

Kapteeni Matti S. Kosonen työpaikallaan Boeing 767:n ohjaamossa lennolla Buenos Airesista J.F. Kennedyn kentälle New Yorkiin.

Tabe Slioor ja Matti S. Kosonen vihittiin avioliittoon kesällä 1965 Texasin Killeenissä.

ja tulee avioero, kun vaimo lähtee tyttänsä kanssa omille teilleen. Viimein lentäjä haikutuu hoitoon parantolaan ongelmiansa johdosta. Hän menettää lentolupakirjansa, mutta saa sen takaisin, kun on päässyt eroon ongelmastaan. ”On taivaallinen tunne päästä jälleen lentämään. Jumalan ja AA:n avulla olin saanut takaisin työpaikkani sekä ystävieni ja työnantajien arvostuksen.”

Viimeinen lento

Viimeisen lentonsa lentokapteeni Matti S. Kosonen lentää Boeing 767 Brasilian Sao Paulosta New Yorkiin 6.4.1996. Kuusikymmenvuotisjuhlaansa hän viettää kotonaan Connecticutissa.

Hän ryhtyy eläkepäivinä kiinteistöalalle, ostaa, kunnostaa ja myy. Sitten Matti Kosonen jättää muutamiksi vuosiksi uuden kotimaansa ja palaa Parikkalaan. Hän ostaa sieltä rajavartiolaitoksen tyhjiksi jääneet kiinteistöt ja kunnostuksen jälkeen perustaa sinne Laatokan Portti nimisen hotellin. Tämä siinä tavossa, että matkustajaliikenne Kolmikannasta avautuisi Venäjän puolelle. Sitä ei vuosiin tapahdu (eikä toimi vielä tänäänkään) ja hän myy yrityksensä ja palaa takaisin Amerikkaan lähelle tyttärtään. Nykyisin Laatokan Portti on venäläisomistuksessa.

Siinä on lyhyesti kerrottuna naapurikylän pojan, taitavan lentäjän, värikkäitä elämänvaiheita.

– ”Toivottavasti joku lukija löytää kokemuksistani apua. Siinä uskossa olen suostunut tämän kaiken elämästäni kertomaan.”

Eino Vepsä

Lähteet: Haastatteluni lentäjäkapteeni Kososen kanssa ja Jyrki Melinin kirja: Timanttisiivet, lentäjä Matti S. Kososen elämäntarina. Kuvat kirjasta, jos ei toisin mainita.

Kurkijokisia juttuja

Vaarallinen kaivonteko

Valkin mökin valmistuttua suuri osa käyttövedestä otettiin lähes lähdepuhtaasta Valkjärvestä laiturilta ämpäriin kauhaamalla. Ainoastaan juomavesi noudettiin naapurin Carnen perheen kaivosta. Matkaa sinne oli suuntaansa n.150 metriä ja oman kaivon teko nousi mieleen.

Äitini oli hyvä kaivonkatsoja ja sai pajuviitsan taipumaan hyvin päättäväisesti ihanteellisella etäisyydellä mökistä. Niinpä kaivo päätettiin kaivaa siihen paikkaan!

Kävin isän kanssa kaivontekohommaan ja alku sujui mutkattomasti. Aluksi oli paksu multakerros, jonka poistaminen oli vaivattominta. Multa muuttui saveksi, joka koveni ja sitkistyi sentti sentiltä. Oli päästy runsaan kahden metrin syvyyteen, kun savijankko alkoi yllättäen pehmentyä

ja muuttua isän saappaiden alla sitkeäksi liimamaiseksi massaksi, joka sekä upotti että tarttui tiukasti saappaisiin estäen lähes kokonaan askelten ottamisen kaivon pohjalla.

Nostin saviseosta ämpärillä ja köydellä sitä mukaa kun isäni sai ämpäreitä täyteen. Alaspäin vain yritettiin, vaikka työ hidastui koko ajan ja samalla kasvoi erityisesti minussa vaaran tunne. Mitä jos pehmenyt savi jakoaisi isän ympärille ja peittäisi hänet sekunneissa sortuneeseen kaivoon?

Huomautin tästä vaarasta isälleenikin, joka vähätteli sitä. Vähitellen kaivonteon jatkaminen kävi mahdottomaksi saven pehmettyä täysin miestä kantamattomaksi liejuksi.

Isän oli noustava pois kaivannosta, mutta hänellä oli jo ratkaisu kaivon lopuunsaattamiseen. Kaivon

pohjalle laskettiin halkaisijaltaan 80 sentin rengas, jossa oli betoninen pohja, johon oli porattu 6 sentin läpimittainen reikä. Ren-

kaan ympärille, kuten sen pohjallekin laskettiin reilu sorakerros ja renkaan pohjalevyn reiästä lyötiin hirsi-junttaa käyttäen sinkkiputki, jonka kärjessä oli vartavasten valmistutettu teräväkärkinen ja rei'itetty teräskiila.

Kiilan tehtävänä oli pysähdettyään kivikarikkoon tuoda kirkasta vettä kaivoon. Putkea upposi kovalla

junttaamisella lähes 3 metriä, jonka jälkeen se pysähtyi kivikkoon. Sieltä virtasi mainiota lähdeveden tasoista juomavettä tarpeisiimme.

Vaarallinen ja kekseliäs kaivourakkamme oli päätynyt onnellisesti!

*Paavo S. Vepsä
Juuret Kurkijoella*

Lapiossa isäni Matti Vepsä, minä odotan vieressä kärrin täyttymistä. Kuva vuodelta 1954.

Kuva on tullut tutuksi postikorttinakin. Kuva on Pekka Kyytisen ottama, mutta museon arkistoon naista ei ollut nimetty. Asiaa tiedustele Rakel Toivanen, joka tunnistaa naisen kasvopiirteissä äitinsä Impi Heinosen piirteitä. Jos tiedät asiasta enemmän, ilmoita toimitukseen.

Jatkoa sivulta 3

toiveikkaina takaisin entisille kotiseuduille, mutta se aika jäi lyhyeksi, sillä syyskuussa 1944 annettiin uusi evakuointimääräys. Heikki oli mukana siinä pienessä joukossa joka viimeisenä poistui Kurkijoen kirkonkylästä sankarihaudoilla pidetyn muistohetken ja kukkien laskun jälkeen.

Siviiliin hän pääsi 1.11.1944. Perhe asettui Ilmajolle, ensin Huissin kylään ja kevättälvella -45 keskustaan Pojanluoman taloon. Siellä hän hankki ansiota auttelemalla ihmisiä pienissä pelto- ja puintitöissä yms.

Pohjanmaalta tie vei Heikin perheen seuraavaksi Varsinais-Suomeen. Maaliskuussa 1947 tehtiin ensimmäiset kauppakirjat

Karinaisten kunnan Rahkion kylässä olevista talojen takamaista. Alussa samaan 40 neliömetrin mökkiin asettuivat Heikki sekä hänen veljensä Jaakko perheineen sekä heidän äitinsä, yhteensä kymmenen henkilöä. Tämän rakennuksen korjauksen ja laajennuksen, lisämaiden oston ja 1950 Heikin perheelle valmistuneen uuden asuinrakennuksen jälkeen elämä alkoi parantua pikkuhiljaa.

Heikki ja Katri viljelivät ja kohensivat tilaansa ja kasvattivat lapsiaan vuosikymmenten kuluessa, kunnes Katri v.1982 kuoli. Se oli luonnollisesti Heikille kova isku, mutta hän jatkoi edelleen tilanpitoa ja asui talossaan yksin. Muutamia vuosia myöhemmin hän kuitenkin vuokrasi pellot tyttärensä perheelle, minkä

jälkeen ne ovat siirtyneet tyttären pojan ja hänen vaimonsa omistukseen ja asuinrakennus pihapiireineen on myyty vieraalle. Talon myyntiin johti Heikin sairastuminen niin, ettei hän enää voinut asua siellä yksin.

Nyt Heikki on hoidettavana Pöytyän terveyskeskuksessa Riihikoskella ja valitettavasti hänen kuntonsa on edelleen rapistunut eikä hän pysty enää liikkumaan omatoimisesti ja muistorikas elämäkin on käynyt aika aukkoiseksi. Esikoisen kuoltua pienenä Heikillä on kolme lasta, joista vanhin on syntynyt Kurkijoella, toinen Ilmajoella ja kolmas Karinaisissa. Merkkipäivää vietetään vain perheen keskuudessa.

Kirjoituskilpailu NUORISOSEURATOIMINTAA KURKIJOELLA, HIITOLASSA tai uusilla asuinpaikoilla

Kilpailu on kaikille avoin. Voit kirjoittaa tai koota omia tai muiden muistoja tai perustaa esityksesi historiallisiin asiakirjoihin yms.

Kirjoituksen pituus n. 2 liuskaa tai n. 4000 merkkiä
Kirjoitus voi olla kirjoitettu tietokoneella, kirjoituskoneella tai käsin.
Kirjoitukseen voi liittää kuvia, jotka palautetaan.

Palkinnot

Palkintosumma 400 €, jonka palkintoraati jakaa parhaaksi katsomallaan tavalla parhaiden kesken, lisäksi tavarapalkintoja
Voittajat valitsee Kurkijoki-Säätiön hallituksen nimeämä raati.
Voittaja julkistetaan Pitäjänjuhilla Loimaalla 11.8.2013.

Kilpailu aika: 31.5.2013 asti.

Kirjoitukset palautetaan Kurkijokelaisen toimitukseen suljetussa kirjekuoressa nimimerkein varustettuna. Kuoren sisälle laitetaan toinen suljettu kirjekuori, jossa kirjoittajan yhteystiedot.

Kurkijokelainen-lehdellä on kilpailutöiden julkaisu-oikeus.

Lisätietoja: päätoimittaja Helena Sulavuori, puh. 050-5213336, toimitus@kurkijoki.fi

Tarina evakko-tytön elämästä

Osa 11

Suurten muutosten aika

Evakkotyön elämä on taas taitteessa. Suuret yksityiselämän muutokset koettelevat ja johtavat uusiin ratkaisuihin elämän järjestämisessä. On luovuttava rakkaasta ihmissuhteesta ja myös terveys johtaa luopumisiin. Läheisten tuki auttaa niin surussa kuin sen jälkeisessä arjessa. Evakkotyttö katselee vaiherikasta elämäänsä taaksepäin. Mietti, puntaroi, muistelee ja kaiken keskellä kuin siteenä pohjalla on vielä kaipaus kauniiseen Karjalaan. Evakkotyön tarina päättyy tähän, evakkotyön elämä jatkuu Ilmajoella läheisten ympäröimänä.

Kotimme Ritolankylässä oli tilava ja suuri. Jäin siihen yksin, kun mieheni Jaakko sai kutsun Taivaan kotiin 2.1.1998. Muutos tuntui rajulta. Yhteistä elämänpolkuamme saimme taivaltaa 50 vuotta. Se ajanjakso päättyi siihen. Alkoi surun ja ikävän vuodet.

Oli lohdullista että poikani Jarmo vaimonsa ja lastensa kanssa asui vain puolen kilometrin päässä. Poikani Sepon kotiin oli matkaa

neljä kilometriä. Suruaihana heidän läheisyytensä oli erityisen tärkeää, vielä nytkin käymme paljon toistemme luona.

Siitä lähtien kun poikani Seppo muutti uuteen kotiinsa Riinan kanssa, hän on käynyt päivittäin luonani, joko ruokatunnilla pistäytymässä tai iltaisin. Vain loma-ajat ovat olleet poikkeus, silloinkin yhteydenpito on toiminut puhelimitse. Jorma on vieraan

Perhe on ollut kautta aikojen evakkotyön voimavara; lapsuuden perhe ja oma perhe. Perhe yhdessä Ailin 80-vuotispäivillä v. 2007. Vas. Jorma, hänen tyttärensä Kirsin aviomies Markus Lounela, Seppo sylissään tyttärensä Alina, Jorman tytär Kirsi sylissään Henrik ja seisomassa Iida, Aili Nevanperä, Sepon aviopuoliso Riina, Jorman aviopuoliso Tuula. Kuvasta puuttuvat Jorman tytär Kati, hän puolisonsa Tero Räsänen ja poikansa Roni.

Ilmajoen Ritolankylään rakennettiin uusi talo v. 1973. Aili Nevanperä kauniin kukkapenkin takana vuonna 2004.

palveluksessa, joten hän ei voi työaikana käydä, mutta vapaa-aikanaan kyllä kuten koko hänen perheensä.

Muutokset jatkuivat

Elettyäni Ritolankylän kodissamme yksin 10 vuotta, alkoi kypsyä ajatus, olisiko viisaampaa muuttaa pienempään asuntoon kirkonkylään lähemmäs palveluja jo asumiskustannustenkin vuoksi.

Olin aina ajatellut ja sanonutkin etten lähde kodistamme kolmannelle ”evakkoreissulle”. Toisin kävi.

Jorman tytär Kirsi ja aviomiehensä Markus Lounela halusivat muuttaa Ilmajoelle Kirkkonummelta. Molemmat saivat työpaikat Seinäjoelta. Asioista neuvoteltiin ja tultiin tulokseen, että he ostavat meiltä (pe-

rikunnalta) kotimme.

Ostimme minulle asunon kirkonkylän keskustasta. Muita asuntoja ei tarvinnut etsiä, tämä oli ensimmäinen. Ihastuin tähän heti. Myyjä hyväksyi tarjouksemme. Seppo aloitti remontoinnin ja muutin tähän asuntoon heinäkuussa 2008.

Olen ihmetellyt sitä, miten heti tunsin tämän kodikseni. Olin niin innostunut, että järjestelin kotia kuntoon melkein kellon ympäri aamu kuudesta iltamyöhään nuorempieni auttaessa rakkaammissa puuhissa.

Olisi hyvä jos muuttopuuhat tehtäisiin vähän nuoremmalla iällä. Muutto oli raskas fyysisesti ei niinkään psyykkisesti. En ole koskaan tykännyt kesken-eräisestä työstä.

Jo vuosia minulla oli

esiintynyt rytmihäiriöitä, flimmereitä. Muuton aikana ne tihentyivät, joskus ne menivät ohitse omia aikojaan, mutta toistakymmentä kertaa jouduin niiden takia sairaalan poliklinikalle. Lukuisista yrityksistä huolimatta flimmeri aina uusiutui ja lopulta lääkärit tulivat tulokseen, että rytmäni on jätettävä epätasaiseksi, se on kroonista. Sain lääkkeen, jonka kanssa olen pärjännyt tähän saakka.

Olen jaksanut tehdä vielä itse arkiset askareet. Aina silloin tällöin joudun pyytämään apua Sepolta ja Jormalta sellaisiin kotitalouden töihin, joista Jaakko aikoinaan vastasi, pieniin korjauksiin ja sellaisiin. Heiltä saan myös autokuljetuksia.

Viime kesänä oli jätettävä polkupyörällä ajaminen. Muuton yhteydessä vau-

Karjalan retkeläiset Ailin äidin kotitalon pihapiirissä Kurkijoen Rummunsuon kylässä. Vasemmalta: Jorma Nevanperä, Aili Nevanperä, Kati Räsänen ja Kirsi Lounela.

”Elämässä on ollut tie,

joka on ollut tai kulkenut vuorille, joskus laaksoihin. Mutta jos ottaa ja ajattelee koko 84 vuoden taivalta, tie on ollut aika tasaista näin perästä päin ajateltuna.

Elämä on lahja Jumalalta, häntä meidän tulee kiittää kaikesta. Hän on antanut armossaan ja rakkaudessaan kaiken mitä olemme tarvinneet. Suuremman lahjan pojassaan Jeesuksessa syntiemme sovittajassa, pelastajassamme.”

Toimitus kiittää Aili Nevanperää elämänmittaisesta muistelosta ja toivottaa evakkotytölle elämäntähtäimiä.

rioituneet käteni nivelsiteet estivät ajamisen. Eipä hätää ostin nelipyöräisen polkupyörän, sillä matkat kauppoihin, terveyskeskukseen ja kirkkoon hoituvat hienosti.

Elämän tähtihetkiä

Elämäni on ollut hyvin vaiherikas, mielenkiintoinen. Olen seurannut aina paljon maailmanmenoa, lasten, heidän lastensa ja lastenlasten lapsien elämää, tietysti myös sukulaisteni elämää.

Olen saanut matkustaa koti- ja ulkomailla, eri maan osissa. Elämäni muistoja rikastuttavia on ollut nähdä eri kansoja heidän omilla asuinsijoillaan. Kulttuureja, maisemia. Matkat ovat olleet ”tähtihetkiä” yhdessä Jaakon, Sepon, Veikko-veljeni, Jorman ja hänen perheensä kanssa. Viimeksi toissa kesänä rakkaassa Karjalassa mm. Kurkijoella olin lähiomaisteni mukana. Kurkijokelaisessa oli matkastamme kirjoitus Kirsi Lounelan ja Kati Räsäsen kirjoittamana.

Nyt on aikaa nuorena alkaneille harrastuksille; lukemiselle, käsitoille sekä päivittäiselle voimistelulle ja liikunnalle. Päivät ja viikot kuluvat nopeasti.

Jokapäiväiset arkiset askareet vievät aikaa enemmän kuin nuorempana.

Muistojen taivallus

Muistojen mukana olen tätä kirjoittaessani taivaltanut

vuosikymmenestä toiseen. Menneestä elämästä aina tähän päivään saakka. Olen kertonut kuinka evakkotyön elämä on sujunut ”ouden orren alla”.

Kirjoittaessani tätä kesä on kauneimmillaan. Syreenit ovat kukassaan kuten silloin kun meidät vihittiin avioliittoon syreenipensaan vieressä Jaakon kotona. Nyt on 13. kesäkuuta (2012), eilen 12.6. oli hääpäivämme 64 vuotta sitten. Kukatkin muistuttavat menneistä ajoista ja tapahtumista.

Kun lähdimme Kurkijoelta Lopotista Iida Kaupin omenapuut tarjosivat kypsyntä satoaan. Me saimme poimittua niitä vähän, mutta kuka lie korjannut loput? Omat vai valloittajat? Sotilaita vielä oli, mutta siviilit olivat jo lähteneet kohti länttä, joitakin harvoja saattoi lisäksemme olla, mutta ketään emme nähneet tai tavanneet. Katselin Rädyn taloon päin miettien olisipa Sinikka vielä tuolla kotonaan.

Tänään katselen ikkunastani oman omenapuuni runsasta kukintaa, se on valkoisessa juhla-asussaan. ”Jo Karjalan kunnailla lehtii puu, jo Karjalan koivikot tuuhettu, käki kukkuu siellä ja kevät on, vie sinne mun kaihoni pohjaton.”

Aili Nevanperä

Tiet ja talot tulivat tutuiksi Tapio Nikkarin kuljettaessa katsojia pitkin Elisenvaaraa. Kuva: Tapio Nikkari.

Katsoimme valokuvia Elisenvaarasta

Lauantaina 2.2. Karjalatalolle saapui runsaat kaksikymmentä Elisenvaarasta ja valokuvista kiinnostunutta henkilöä. Tunnelma oli heti tuttu ja kotoinen.

Tapio Nikkari aloitti kuvien esittämisen Elisenvaaran aseman seudulta Pusu-tunnelin kohdalta, edeten Mikrilän tietä pitkin kohti Kuuppalankorpea. Mukana oli Kotavaaranjoki ja sen lähitaloja. Svea Mertanen ja Paula Mäenanttila olivat antaneet kokoelmistaan uusia kuvia tältä alueelta.

Kartat ja kuvat vuorottelivat, ja ensikertalaiselle oli silläkin seudulla paljon uutta. ”Nousiaisen talon puutarha oli aina niin kukkia täynnä, ja nyt kun siitä menimme ohi matkalla kotipaikalle, oli taas kukkia. Oli sattunut samanhenkinen uusi asukas”, kertoi Kaarina Vanhala, jonka koti oli ennen Mikrilässä.

Kuuppalankorvessa asuneet Aatos ja Aarne Vanhanen muistelivat mm. kuuro-mykkää naapuriaan Iivari Laukkasta, jonka talo on jäänyt pois Kylästä kylään -kirjan talokartasta. Koulu-

kuvastamme he tunnustivat Iivarin pojan Pentin. Vanhasen pojista tuli sotaorpoja, kun isä Väinö menehtyi Elisenvaaran pommituksessa 20.6.1944 veturitallin lähellä.

Tiellä ja tien varsilla

Kamarahkon tien suunnassa kerrattiin sekä Talvisodan että Jatkosodan pommitusten muistoja mm. Sylvi Sainion kuvien kautta. Minulle paikantui muun muassa pommituksen aikana kohdalokkaaksi muodostuneen ”aallopin” sijainti.

Maanviljelyskoulun seudulta oli paljon ”uusia” kuvia Tapio Laurénin kokoelmasta. Alueesta saimme karttojen avulla kokonais-käsityksen. Valokuva saa aina lisämerkitystä, kun tunnistaa siinä jotain. Poikansa näköinen Tapion isä oli muutamissa kuvissa kuin tervehdys menneisyydestä meille täysin vieraillekin.

Saimme esittää toivomuksia. Mentiin Kiiskilän kautta Sopen tien risteykseen ja Saavanmäen seudulle. Yhteiskoulusta,

opettajista ja naapureista kertoi kuvien lisäksi Helliikki Mattlar, joka on elänyt Saavanmäellä lapsesta saakka. Helliikki on ilmiömäisen muistinsa avulla tunnistanut vuosien mittaan henkilöitä lukuisissa valokuvissa ja kertonut taustoja monille asioille.

Matkamme jatkui Kiiskin, Miikunmäen ja Toivo Sikiön talon, entisen alakoulumme, kautta takaisin aseman seudulle. Helmer Saileranta oli paikantanut karttaan entisen hyppyrimäen sijainnin.

Vanhoja ja uusia kuvia

Kuvathan olivat etupäässä ennen sotia ja jatkosodan aikana otettuja, mutta niiden rinnalla oli myös kuvia nykyiseltä venäläiseltä ajalta. Yhteensä näimme pitkälti neljäntasatta kuvaa tai karttaa.

Nämä ”matkat” entisissä kotimaisemissa ovat olleet mielenkiintoisia, hyvin opettavaisia ja kaiken lisäksi hauskoja tapaamisia. Olemme tutustuneet omaan kylään kotipaikkojamme

laajemmin. Elisenvaaraa on kuljettu ristiin rastiin; näiden kahden tilaisuuden jälkeen on katsomatta vain itse rautatieasema ja rata-piha ihmisineen sekä Huutomäen tien varsi. Vireästä asemakylästä on tallella paljon kuvia, on ollut aineistoa mistä valita. Mutta onhan Kurkijoella muitakin kyliä. Kuvia Mikrilästä jo toivottiinkin.

Kiitos Maiju Salakarille, Kurkijoki-Seuran kokouksihteerille ja naistoimikunnan vetäjälle, joka oli apureineen kattanut runsaan kahvipöydän.

Toivottavasti Tapio Nikkari esittää kokoamiaan kuvasarjoja jatkossakin. Elisenvaarasta hänellä on yhdeksän kuvasarjaa, yhteensä tuhatkunta diaa, ja sen lisäksi Tervun ja Lopotin kuvasarjat. Kurkijoella on paljon mielenkiintoista katsottavaa.

*Elisenvaaralaiset
Marjaliisa Laine
ja Riitta Sainio*

Karjalaan johtavat evakkotytön ajatukset toisinaan. Kesällä 2011 hän pääsi läheistensä kanssa tutkimaan sukunsa paikkoja.

Kiitokset Einolle!

Tarkoitukseni oli jo viime vuoden puolella kirjoittaa, mutta perheessä on ollut sairautta, joten kirjoittaminen on jäänyt. Onnitellut Eino Vepsälle kirjan johdosta. Eino, olet sukulaismies, tosin eri sukuhaarasta. Yritin etsiä iso-isäsi äidin tietoja Keijo Siltasen kokoamasta, ansiokkaasta sukukirjastamme, mutta ei onnistunut, koska ei ollut tietoa e.m. Ylätalon tyttären nimestä eikä syntymäajasta. Minua kiinnostaisi kovasti saada tiedot e.m. Ylätalon kartanolla varttuneesta tyttärestä, siis minunkin sukulaisestani.

Kiitokseni sinulle, että valitsit kirjasi kanteen näkymän meidän kotimäeltä alas Laikkalanlahdelle. Sinä istut syntymäkamarimme kivijalanpätkällä – koko sisarus-

parvemme on syntynyt siinä kulmakamarissa – meistä nuorin syntyi väliajalla huhtikuussa v. -42. Synnyinkodista on jäljellä kivinavetan ja tuvan kivijalka; tuomi kukkii keittiön lieden tiilimurskakasalla. Kotiseutumatkoilla kaikki sisarus-seni ja Leo-serkku vaimonsa kanssa on istunut samalla kivijalalla katsellen alas kotilaaksoon ja Laikkalanlahdelle – ihanat näkymät! Kuvassa näkyy valkeaa sireenipuskaa kukassa ja pieni oksa iänikuisesta lakka-pääpetäjästä – siitäkin on paljon muistoja! Tunnen laillasi – Karjalan menetys kaihtaa mielessäni –joka päivä ajattelen kotikylää ja kotimäkeä – samoin ajattelee Leo-serkku, hänenkin syntymäpaikkansa oli Ylätalo, samoin sisarusten Fainen, Jennyn ja Martan.

Kiitos kirjasi kannen kuvasta ja onnitellut vielä kerran!
Terveisiä Kurkijokelaisen lukijoille ja hyvää alkanuta vuotta!

”Ylätalon Hilikka”

*Hilka Kerotie
(o.s. Räcköläinen) os. Vahtikatu
6, 45200 KOUVOLA,
p. 050-4008739*

*Näkymä Ylätalon mäeltä
Laikkalan lahdelta*

Kalevala

– Elias Lönnrothin suuri elämäntyö

Elias Lönnroth oli monitaitoinen ja – toiminen mies. Hän syntyi 1802 Sammatissa räätäli Fredrik Lönnrothin ja hänen vaimonsa Ulrikan neljänneksi lapseksi. Poikkeuksellisen suurten lukuhalujen ja suosijoiden johdosta hänen onnistui päästä opintielle, vaikka se tuohon aikaan oli erittäin vaikeaa köyhälle pojalle. Poika kävi Tammisaaren pedagogiata vuoden ja sen jälkeen Turun katedraalikoulua 1816 – 18. Opinnot keskeytyivät varojen puutteeseen ja hän teki kiertävän räätälintöitä rahoittaakseen lukujaan. Pääsi kuitenkin ylioppilaaksi ja kirjoittautui oppilaaksi Turun Akatemiaan 1822. Hänen opiskelutovereitaan olivat mm. J.L. Runeberg ja J.V. Snellman. Hänen maisteriväitöksensä aiheena oli muinaissuomalaisten jumalana pitämä Väinä-

möinen. Kesäisin hän oli kotiopettajana Laukon kartanossa Vesilahdella, josta käsin hän valmistautui ensimmäiselle ke-ruumatkalleen 1828.

Silloin valikoitui akademian opiskelijoista tiedeyhteisö, johon Eliaskin kuului. Se alkoi toteuttaa kansallisen herätyksen linjauksia ja irtautumaan henkisesti Suomen vuosisataisesta yhteydestään entiseen emämaahan Ruotsiin ja etsimään kansan muinaisuudesta sille historian.

Lönnrothista oli moneksi. Hän oli tutkimusmatkailija, lääkäri, kielitieteilijä, lehtimies, runoilija ja perheenisä. Kun Turku oli palanut ja odotellessaan opintojen jatkamista hän lähti ensimmäiselle runonkeräysmatkalleen Hämeeseen ja Savoan. Matkareitti eteni Pohjois-Karjalaan ja Valamoon saakka. Tuloksena syntyi matkapäiväkirja Vaeltaja, joka kuvaa

tarkoin suomalaisten elintapoja ja runonlaulaja Juhana Kainulaista. Tämän matkan reitti suuntautui paluumatkalla Helsinkiin Kurkijoen ja Hiitolan kautta. Yhdestoista keräysmatka, joka jäi hänen viimeiseksi, suuntautui Viroon 1844 – 45.

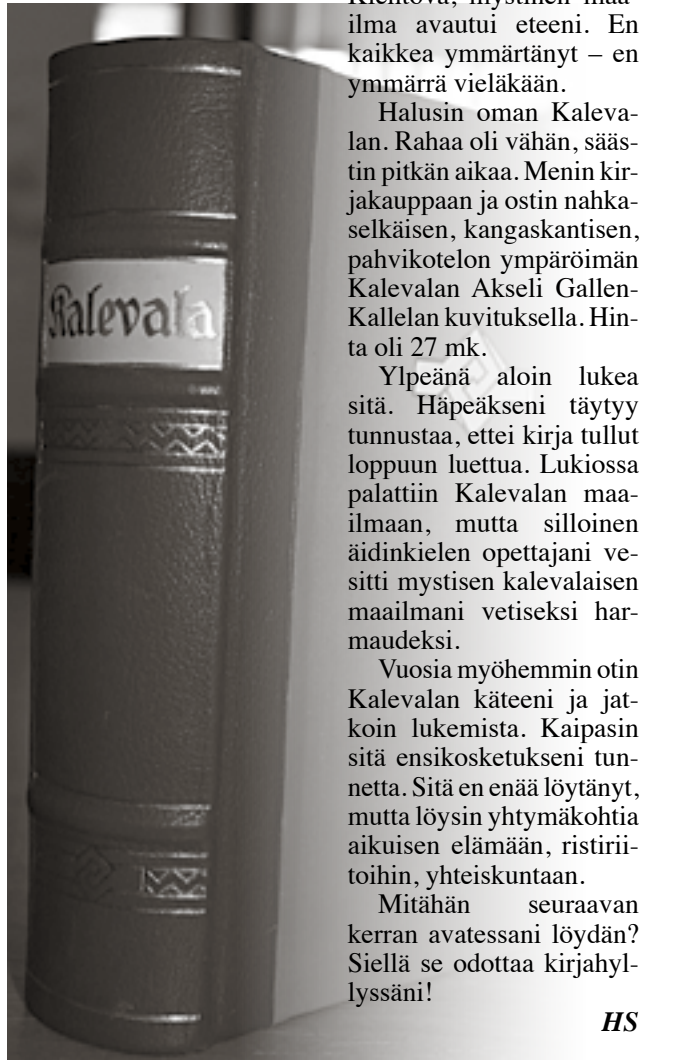
Keräysmatkat ulottuivat aina Vienan runomaille saakka, eikä vaikeuksiakaan puuttunut. Sieltä hän sai suurimman osan tulevasta Kalevalan sisällöstä ja ensimmäinen lyhyempi kirja julkaistiin 1835 ja laajempi, nykykokoinen Kalevala näki päivänvalon 1849. Kävelen, soutaen, hiihtäen ja vähäisessä määrin yleisiä kulkuneuvoja käyttäen Elias viidentoista vuoden aikana kulki matkan, jonka pituus on Helsingistä etelänavalle.

Mielestäni meidän tämän päivän suomalaisten tulisi itse paremmin tutustua teokseen ja voimallisemmin tuoda esille Kalevalan ja Kantelettaren suurta merkitystä kulttuurimme kehittämisessä ja rikastuttamisessa. Nyt siihen on enemmän välineitä kuin koskaan aiemmin. Meidän karjalaisten suoranainen velvollisuus on tämän esilletuominen jo pelkästään sen johdosta, kun kansalliseepoksemme aineistosta ylivoimaisesti suurin osa on kerätty Karjalasta.

Eino Vepsä

Siit’ alkoi salota silota, metsät mielin kasvaella, lehti puuhun, ruoho maahan, linnut puuhun laulamahan, rastahat iloitsemahan, käki päällä kukkumahan, kasvoi maahan marjanvarret, kukat kultaiset keolla, ruohot kasvoi kaikenlaiset, monenmuotoiset sikesi; ohra on yksin nousematta, touko kallis kasvamatta. Siitä vanha Väinämöinen astuvi, ajattelevi rannalla selän sinisen, ve’ en vankan vieremillä; löyty kuusia jyviä, seitsemiä siemeniä rannalta merelliseltä, hienoiselta hietiköltä, kätke nää ’än nahkasehen, koipehen kesäoravan. Läksi maata kylvämähän, siementä sirottamahan vierehen Kalevan kaivon, Osmon pellon penkerehen. Tirskuipa tiainen puusta: ”Eipä nouse Osmon ohra, ei kasva Kalevan kaurra ilman maan alistamatta, ilman kasken kaatamatta, ilman tulella polttamatta.” Vaka vanha Väinämöinen teetti kirvehen terävän, siitä kaatoi kasken suuren, mahottoman maan alisti, kaikki sortii puut soareat, yhen jätti koivahainen lintujen leposijaksi; käkösen kukuntapuuksi. Ote runosta 2.

Kalevalan päivää,
suomalaisen
kulttuurin päivää
vietettiin eilen 28.2.

Kalevalani

Olin oppikoulun 1. tai 2. luokalla, kun sain ensikosketukseni Kalevalaan. Kiehtova, mystinen maailma avautui eteeni. En kaikkea ymmärtänyt – en ymmärrä vieläkään.

Halusin oman Kalevalan. Rahaa oli vähän, säästin pitkän aikaa. Menin kirjakauppaan ja ostin nahkasekäisen, kangaskantisen, pahvikotelon ympäröimän Kalevalan Akseli Gallen-Kallelan kuvituksella. Hinta oli 27 mk.

Ylpeänä aloin lukea sitä. Häpeäkseni täytyy tunnustaa, ettei kirja tullut loppuun luettua. Lukiossa palattiin Kalevalan maailmaan, mutta silloinen äidinkielen opettajani vessitti mystisen kalevalaisen maailmani vetiseksi harmaudeksi.

Vuosia myöhemmin otin Kalevalan käteeni ja jatkoin lukemista. Kaipasin sitä ensikosketukseni tunnetta. Sitä en enää löytänyt, mutta löysin yhtymäkohtia aikuisen elämään, ristiriitoihin, yhteiskuntaan.

Mitähän seuraavan kerran avatessani löydän? Siellä se odottaa kirjahyllyssäni!

HS

Kalevalan sisältö

Runot1-2
Ilmatar laskeutuu veteen ja tekeytyy veden emoksi. Sotka munii hänen polvelleen. Munat särkyvät ja palasista syntyy maailma. Väinämöinen syntyy veden emosta. Samps Pelervoinen kylvää puita. Yksi kasvaa niin isoksi, että peittää auringon ja kuun näkyvistä. Merestä nousee pieni mies ja kaataa tammen. Aurinko ja kuu voivat taas paistaa.

Runot3-4
Joukahainen haastaa Väinämöisen tietojen mittelöön ja häviää. Väinämöinen laulaa hänet suohon. Pelastaakseen henkensä Joukahainen lupaa sisarensa Ainon Väinämöiselle vaimoksi. Aino hukuttautuu.

Runot5-7
Väinämöinen etsii Ainoa merestä, saa hänet kalana veneeseen, mutta menettää saaliinsa. Hän lähtee kosimaan Pohjolan neitoa. Kostonhimoinen Joukahainen ampuu Väinämöisen hevosen. Väinämöinen suistuu mereen. Kotka pelastaa hänet Pohjolan rannalle. Pohjolan emäntä Louhi hoi-vaillee häntä. Päästäkseen kotiin Väinämöinen lupaa seppä Ilmarisen takomaan Pohjolaan sammon. Takojalle luvataan palkkioksi Pohjolan neito.

Runot8-9
Kotimatallaan Väinämöinen näkee Pohjolan neidon ja kosii tätä. Avioliiton ehtona tyttö määrää Väinämöisen ylliuonnollisiin työkokeisiin. Venettä veistäessään Väinämöinen lyö kirveellä haavan polveensa. Ukko ylijumala tyrehtyttää verenvuodon loitsuin.

Runo 10
Väinämöinen lähettää taikakeinoin Ilmarisen vastoin tämän tahtoa Pohjolaan. Ilmarinen takoo sammon. Louhi sulkee sen kivimäkeen. Ilmarinen joutuu palaamaan takaisin ilman hänelle luvattua morsianta.

Runot 11-12
Lemminkäinen lähtee kosintamatkalle Saareen, ilkamoi neitojen kanssa ja ryöstää Kyllikin. Lemminkäinen hylkää Kyllikin ja lähtee kosimaan Pohjolan neitoa. Hän laulaa Pohjolan väen ulos tuvasta, mutta jättää laulamatta karjapaimenen.

Runot 13-15
Lemminkäinen kosii Louhen tyttärtä, joka vaatii häntä pyytämään Hiiden hirven, sitten tulisuisen Hiiden ruunan ja kolmanneksi joutsenen Tuonelan joelta. Kosta vaaninut paimen tappaa Lemminkäisen ja syöksee hänet Tuonelan jokeen. Äiti saa merkin poikansa kuolemasta ja lähtee etsimään häntä. Hän haravoi poikansa palaset Tuonelan joesta, sovittaa ne yhteen ja virvoittaa poikansa henkiin.

Runot 16-17
Väinämöinen ryhtyy rakentamaan venettä ja käy Tuonelassa pyytämässä veneenveistoon tarvittavia sanoja, mutta ei saa

niitä. Väinämöinen hakee puuttuvat sanat kuolleen tietäjän, Antero Vipusen, vatsasta ja saa veneen valmiiksi.

Runot 18-19
Väinämöinen lähtee veneellään kosimaan Pohjolan tyttärtä. Ilmarinenkin lähtee kosiomatkalle. Pohjolan neito valitsee sammon takojan. Ilmarinen selviytyy kolmesta ylliuonnollisesta työkokeesta: hän kyntää kiyeen pellon, pyydystää Tuonelan karhun ja Manalan suden sekä lopulta suuren hauen Tuonelan joesta. Louhi lupaa tyttärensä Ilmariselle.

Runot 20-25
Pohjolassa valmistetaan häitä. Muut kutsutaan paitsi Lemminkäinen. Sulhanen ja sulhaskansa saapuvat Pohjolaan. Vieraita kestitään. Väinämöinen viihdyttää hääväkeä laulullaan. Morsiamelle annetaan neuvoja avioliittoa varten, sulhastakin neuvotaan. Morsian hyvästelee kotiväkinsä ja lähtee Ilmarisen kanssa kohti Kalevalaa. Saavutaan Ilmarisen kotiin, missä vieraita jälleen kestitään. Väinämöinen laulaa kiitoslaulun.

Runot 26-27
Lemminkäinen saapuu kutsumattomana Pohjolan pitoihin ja vaatii kestitystä. Hänelle tarjotaan kyillä täytetty oluttuoppi. Laulu- ja miekkataistelun lopuksi hän tappaa isännän.

Runot 28-30
Lemminkäinen pakenee sotaan nousevaa Pohjolan väkeä, piiloutuu Saareen ja elää Saaren neitojen kanssa, kunnes joutuu pakenemaan Saaren mustasukkaista miesväkeä. Lemminkäinen löytää kotinsa poltettuna ja äitinsä korven keskeltä piilopirtistä. Hän lähtee kostoretkelle Pohjolaan, mutta joutuu palaamaan kotiin.

Runot 31-34
Untamo ja Kalervo riitaantuvat ja Kalervon suvusta jää poika, Kullervo. Ylliuonnollisilla voimillaan tämä pilaa kaikki hänelle määrättyt työt. Untamo myy pojan orjaksi Ilmariselle. Ilmarisen emäntä lähettää Kullervon paimeneksi ja ilkeyksissään leipoo kiven eväsläipään. Kullervo rikkoo veitsensä kiveen. Kostoksi hän ajaa lehmät suohon ja pedot karjana kotiin. Lypsymä ryhtyvä emäntä raadellaan kuoliaaksi. Kullervo pakenee. Hän löytää metsästä vanhempansa, mutta kuulee sisarensa kadonneen.

Runot 35-36
Isä lähettää Kullervon veronmaksumatkalle. Paluumatkalla tämä tietämättään viettelee sisarensa. Asian selvittyä sisar hukuttautuu koskeen. Kullervo lähtee kostoretkelle. Surmattuaan Untamon väen hän palaa kotiin, mutta tapaa kotiväkinsä kuolleina. Kullervo surmaa itsensä.

Runo 37
Ilmarinen suree kuollutta vaimoaan ja takoo itselleen naisen kullasta. Kultaneito on kuitenkin kylmä. Väinämöinen varoittaa nuorisoa kumartamasta kullalle.

Runo 38
Ilmarinen saa rukkaset Pohjolan nuorimmalta tyttäreltä ja ryöstää hänet. Tyttö kiusaa Ilmarista, joka laulaa tämän lopulta lokiksi. Ilmarinen kertoo Väinämöiselle sammon Pohjolalle tuottamasta varallisuudesta.

Runot 39-41
Väinämöinen, Ilmarinen ja Lemminkäinen lähtevät ryöstämään sampoa Pohjolasta. Matkalla vene takertuu jättimäisen hauen hartioille. Väinämöinen tappaa hauen ja rakentaa sen leukaluusta kanteleen. Kukaan muu ei pysty soittamaan sillä, mutta Väinämöinen lumooa luomakunnan soitollaan.

Runot 42-43
Pohjolassa Väinämöinen nukuttaa soitollaan koko väen ja sampo viedään veneeseen. Pohjolan väki herää ja Louhi lähettää esteitä sammon ryöstäjien tielle. Retkeläiset selviytyvät, mutta kannel putoaa mereen. Louhi lähtee takaa-ajoon ja muuntautuu jättiläiskotkaksi. Taistelun tuoksinassa sampo rikkoutuu ja putoaa mereen. Sammon muruista osa jää meren aarteiksi, osa ajautuu rantaan Suomen rikkaudeksi. Louhelle jää kansi ja leiväton elämä.

Runot 44
Väinämöinen etsii turhaan mereen pudonnutta kanneltaan. Sen tilalle hän rakentaa koivuisen kanteleen ja lumooa soitollaan jälleen koko luomakunnan.

Runot 45-46
Louhi lähettää tauteja Kalevalan kansan tuhoksi, mutta Väinämöinen parantaa ne. Louhi lähettää karhun karjan kimppuun, mutta Väinämöinen kaataa sen. Vietetään karhunpeijaisjuhlat.

Runot 47-48
Pohjolan emäntä katkee taivaan valot ja varastaa tulen. Ukko ylijumala iskee tulta uudeksi kuuksi ja auringoksi, mutta tuli putoaa suuren kalan vatsaan. Väinämöinen pyytää Ilmarisen kanssa kalan ja asettaa tulen palvelemaan ihmisiä.

Runo 49
Ilmarinen takoo uuden auringon ja kuun, mutta ne eivät paista. Taisteltuaan Pohjolan väen kanssa Väinämöinen palaa teettämään Ilmarisella avaimet, joilla aurinko ja kuu saadaan Pohjolan vuoresta. Ilmarisen takoessa Louhi päästää valot takaisin taivaalle.

Runo 50
Marjatta tulee puolukasta raskaaksi. Poikalapsi syntyy met-sässä, mutta katoaa pian, kunnes löytyy suosta. Väinämöinen tuomitsee isättömän lapsen kuolemaan, mutta tämä nousee puhumaan Väinämöisen tuomiota vastaan. Poika ristitään Karjalan kuninkaaksi. Väinämöinen poistuu vaskiveneellä ennustaen, että vielä häntä tarvitaan uuden sammon saat-tajana, uuden päivän päästäjänä ja uuden soiton soittajana.

Sakari Karsilalle myönnettiin ansiomerkki

Kurkijoki-Seuran puheenjohtajalle myönnettiin Karjalan Liiton hopeinen ansiomerkki. Ansiomerkki luovutettiin hänelle seuran joulujuhlissa 9.12. Karjalatalolla Helsingissä. Luovutusta oli todistamassa 52 juhliin osallistunutta.

Tapio Nikkari kiinnitti hopeisen ansiomerkin Sakari Karsilan rintaan.

Arja Rahiala, Anne Huopanen, Esa Erola ja Mikko Nurmi toivat juhlaan musiikillista antia, kvartetti lauloi jouluisten laulujen lisäksi Laulun Kurkijoelle.

Muistojen Karjala –näyttely esitteli Karjalasta tuotuja esineitä sekä karjalaista kulttuuria. Pöydän laidalta löytyy myös Kurkijoen piiska.

Liput loppuivat kesken

Tanssijoita riitti Floridan Karjalaisten Karjalaviikon Lauantaitansseissa. Askelia tähdittivät Jaska Mäkyinen ja Nelostie. Suomi Talo tuli niin täyteen, että liput loppuivat kesken, kertoo seuran puheenjohtaja Ray Heinonen.

Karjala-viikko oli kokonaisuudessaan menestys, myös viikon aloittaneen lauantailounaan kaikki lounasliput myytiin, mutta ruokaa riitti kyllä kaikille.

Heinonen toivotti kaikki lounasvieraat tervetulleiksi. Puheessaan hän palautti mieleen 420 000 karjalaista joutui aloittamaan elämänsä alusta kodinrakentamiseen viime sodan jälkeen, mutta sitoi tapahtuman suurempaan viitekehykseen: - Ovathan karjalaiset tehneet sen ennenkin monta kertaa vuosisatojen saatossa.

Hän korosti karjalaisen musiikki-, ruoka- ynnä muiden perinteiden ylläpi-

tämistä.

- Yksi osoitus perinteiden ylläpitämisestä on nyt täällä Suomalaisella alkava Karjalaviikko jonka aloitamme tällä karjalaisella lounaalla. Nauttikaa karjalaisista ruuista ja viihteestä. Vanha karjalainen sanonta onkin ” Ilo pintaa vaik syvän märkänis”. Meillä on luvassa antoisa ja hauska viikko kaikkine ohjelmineen. Karjalaisittain Pijetää lustii, hän kehotti lopuksi.

Karjalaistaustaiset tanssijat täyttivät Suomi Talon parketin Karjala-viikon alkajaisansseissa.

60

Kurkijokelainen

VUOTTA SITTEN...

Kurkijokelainen N:o 9 – 1953, lauantaina helmikuun 29. p:nä.

VALTOS-MATTI AJOKKEINEEN.

Huomenna 1. 3. täyttää 80 vuotta tunnettu kurkijokelainen hevosmies Matti Valttonen Loimaalla. Nuoruutensa päivinä kynteli Matti Tervun pelloja, mutta muutti sitten Elisenvaaraan. Hevosmiehenä on hän tunnettu laajoillekin piireille. Kymmeniä hevosia on hän kasvatanut, mutta ennenkaikkea hoitanut ja opettanut eräitä Suomen parhaimmista siitosoreista. Nimet 'Uljaanpoika', 'Pasi', 'Jääkäri', 'Hyvän-Muisto', Suomen Vaakuna' ym., kuuluvat Matin listalle. Lukuksiin kilpa-ajoihin on Matti osallistunut ja monta juoksijaa koulunut. Matti Valtosen hevosmiesura kestää vaativankin arvostelun, sillä hän ei koskaan käsitellyt huonoa heikostihoitettua ajokkia. Harvoin hän käytti edes ajovitsaa. Näyttääkin siltä, että tällaiset hevosmiehet saavat työnsä palkaksi pitkän ja leppoisan elämän illan. Kurkijokelainen yhtyy onnitteluihin.

Karjalan Liiton tapahtumia

Elämää luovutetussa Karjalassa –teemaillat jatkuvat

Torstaina 14.3. klo 18-20 järjestettävässä illassa professori Reijo Pajamo kertoo karjalaisesta kuoroperinteestä ja laajemminkin karjalaisesta musiikkielämästä. Laulaja ja etnomusikologi Karoliina Kantelinen esittelee karjalaista lauluperinnettä, ja uudistuvaa kansanmusiikkia, mm. itkuvirsiä ja joikuja. Karoliina Kantelinen on Värttinä-yhtyeen uusi jäsen.

Vapaa pääsy. Tilaisuus Karjalatalolla, Käpylänselä 1, Helsinki.

Karjalaiset ruokamarkkinat

Karjalaiset ruokamarkkinat järjestetään Karjalatalolla lau-

antaina 23.3.2013 klo 11 – 15.

Palmusunnuntaita edeltävillä ruokamarkkinoilla voi ostaa ja myydä karjalaisia herkuja ja tehdä tunnetuksi oman pitäjän perinneherkkuja.

Myynnissä on mm. erilaisia piirakoita ja viipurinrinkeitä, muita makeita leivonnaisia ja pääsiäisajan tuotteita. Esillä myös karjalaista perinneruokaa. Mahdollisesti myös alustuksia päivän teemoista.

Karjalan Liiton ekumeeniset hengelliset päivät Jyväskylässä Päivien teemana on Hengellinen kasvatus

Karjalan Liiton vuosittain järjestettävät valtakunnalliset ekumeeniset hengelliset päivät järjestetään 9.-10.3.2013 Jyväskylässä. Päivien ohjel-

massa pohditaan hengellisen kasvatuksen merkitystä ja uskonnon opetusta ja vaikutusta ihmisen identiteettiin.

Lisäksi kuullaan Jyväskylän opettajaseminaarin edeltäjästä, Sortavalan seminaarista ja Sortavalan ortodoksisesta pappisseminaarista.

Hengellinen elämä on ollut tärkeä osa karjalaisuutta. Karjalaisissa on sekä luterilaisia että ortodokseja. Tämän päivän karjalaisille hengellisille tilaisuuksille tyypillistä on ekumeenisuus.

Päivien ohjelmassa mm. Ortodoksinen ehtopalvelus, Karjalaisen kansan messu, alustukset Sortavalan opetta-

Jatkuu sivulla 10

Kuka, mitä, miten, miksi...

Ilona Korhosen elämän täyttävät musiikki ja käsityöt

Ilona Korhonen

- 2 lapsen äiti
- musiikin tohtori 2012
- laulunopettaja
- freelance-muusikko
- yrittäjä
- tuntiopettaja Sibelius-Akatemiassa
- säveltäjä
- kuoronjohtaja: Ilona Korhonen Ensemble
- levytyksiä
ja paljon muuta
Ilonasta lisää www.handu.fi/ilonakorhonen

Kuka, mitä, miten, miksi

–palstalla tapaamme karjalaisjuurisista mielenkiintoisia ihmisiä eri elämän saroilta. Pääosin työ- ja opiskelijaelämässä olevia. Palstan koostamme sähköpostin välityksellä. Jos sinulla on mielessäsi sopiva haastateltava, ilmoita hänestä toimitukseen.

Kerro itsestäsi. Millaista työtä teet/ olet tehnyt?

Tällä hetkellä teen sävellystyötä Taiteen keskusmuseon säveltaidetoimikunnan myöntämällä 1-vuotisella taiteilija-apurahalla. Muutoin opetan tuntiopettajana Sibelius-Akatemiassa, keikkailen ja teen kaikenkarvaisia muusikon ja säveltäjän töitä.

Lisäksi minulla on lanka-kauppa ja valmistelen toista neulekirjan käsikirjoitusta yhdessä työparini kanssa, jätettäväksi keväällä. Muuten vietän paljon aikaa kahden lapseni kanssa ja äkseeraan remonttimiehiä; ostimme pari kuukautta sitten vanhan talon ja remontti on tekeillä.

Tunnetko sukujuuresi? Missä ne ovat?

Siellähän ne, Kurkijoella.

Koetko itsesi karjalaiseksi, kalevalaiseksi vai maailman kansalaiseksi?

Jaa, olen kutsunut itseäni itäsuomalaiseksi rotulioksi: isän juuret syvällä Pohjois-Savon sydämessä ja äidin Kannaksella.

Olet saanut säveltaidetoimikunnan myöntämän taiteilija-apurahan tänä vuodeksi. Millaisia musiikillisia suunnitelmia sinulla on sen käyttöön?

Hain sitä pääasiassa sävellystyöhön. Luotsaan 17-naisista, ammattikansanlaulajista koostuvaa Ilona Korhonen Ensembleä, jolle aion pääasiassa säveltää. Lisäksi työn alla on vino pino laulelmia ja muuta mukavaa.

Kalevalaiset naiset myönsi sinulle Larin Parasken palkinnon syksyllä. Mitä se sinulle merkitsi?

Olen kulkenut käsi Larin Parasken kädessä jo vuosia, siksi tämä oli tietenkin mahdava juttu! Lisäksi tuollainen kulttuuripalkinto on kaiken-

kaikkiaan suuri kunnia.

Myös väitöskirjasi pohjautui Larin Paraskeen. Mihin kiinnostuksesi hänen pohjautuu?

Itse asiassa en tehnyt väitöskirjaa vaan taiteellisen tohtorin tutkinnon, se on jonkin verran erilainen tutkinto. Kuitenkin Larin Parasken runolauluopissa oli antoisaa matkustaa: pidin alun perin Larin Paraskea ”paljon melua tyhjästä” -hahmona, mutta mitä enemmän Parasken hahmoon ja lyriikkaan tutustuin, sitä suurempana runolaulajana aloin häntä pitää.

Näkökö karjalaisuus musiikissasi?

Ilman muuta. Runolaulu mielletään kuitenkin pääosin karjalaiseksi perinteeksi, vaikka totuus onkin paljon mielikuvaa laajempi. En itse kirjoita ja sävellä karjalaksi, mutta monissa töissäni karjalaiset aiheet risteilevät modernien kanssa.

Sinulla kestävät myös puikot käsissä. Miten musiikki ja neulominen sopivat yhteen?

Hyvin!

Joihinkin musiikki ja neulominen on harrastus. Olet julkaissut kaksi neulekirjaa, onko se sinulle harrastus vai työ?

Neulominen on harrastus, josta on tullut jonkinlainen sivutyö. Joskus jos keikkoja ei liiemmin ole syystä tai toisesta tarjolla, neuletyöt tuovat hyvässä lykyssä vähän makkaraa lasten leiville. Välillä käsityöt ovat merkittävä pääntuuletustyö.

Oletko käynyt kotiseutumatoilla Karjalassa? Jos olet käynyt Karjalassa, kerro joku muistosi sieltä?

Kävin pari kesää sitten Kurkijoella. Siltä matkalta minulla on paljon rakkaita muistoja, mutta isovanhempieni kotipaikalla isoenon johdolla käynti oli ehkä mieleenpainuvimman kokemuksen. Äitinikin ehti siellä väli-

Ilona Korhonen on laaja-alainen musiikin ammattilainen: esiintymiset, ohjaukset, levytykset, säveltämiset työllistävät hänet ja kun vapaa-aikaa jää, käsissä kilkattavat puikot. Kuva: Sami Repo.

rauhan aikaan tovin asua, vaikka kävikin evakossa syntymässä ja myöhemmin tietysti muuten kasvaa.

Onnellinen lapsuusmuistosi?

Onnellisissa lapsuusmuistoissani on tunnelmia, ei niinkään tiettyjä tapahtumia. Niissä vilahtelevat eläimet, isosisko, kaverit vantaalaisessa lähiossa sekä kesäiset luontoelämykset isän kanssa.

Onko karjalaisuus vaikuttanut elämääsi, jos, niin miten?

Hannele Pokka. Musiikista vastaavat Lapin Sotilassoittokunta ja Lappian nuoret.

Jo yli kymmenen vuoden ajan Karjalan Liiton ja sen jäsenyhdistysten eri puolilla Suomea järjestämät valtakunnalliset talvisodan syttymisen ja päättymisen muistotilaisuudet ovat tapa pitää yllä kotinsa menettäneiden kotiseutujen

No, luonteeseen varmasti. Mutta jonkinlainen sukupolvien perintö kulkee mukanani käsityöharrastuksissa ja musiikissa.

Mitkä ovat tärkeimmät asiat elämässäsi?

Lapset. Perhe. Taide. Rauha ja tasapainottelu.

Luetko Kurkijokelaista?

Luen! Isoenoni Arvi on tilannut sen minulle!

Mitkä ovat lehden kiinnostavimmat jutut?

Tykkään lukea ”paikallisuutisia” eli vanhoja juttuja

ja muisteloita Kurkijoelta: josko niissä vilahtaisi tuttuja sukunimiä!

Miten haluaisit kehittää lehteä? Juttuaiheita yms?

Huh, tämä on vaikea! :)

Miten olet siirtänyt tai haluaisit siirtää karjalaista perinnettä eteenpäin?

Toivon tyttärenti opettelevan perinteisiä käsityötaitoja ja kansankulttuuria kaikissa muodoissaan, oikeastaan varsinaisesti karjalaisuuteen katsomatta. Se olkoon sitten myötäsyttyistä.

Luovuus näkyy omien neulemallien suunnitteluna, tässä eräs uusimmista. Ilona Korhonen on julkaissut yhden neulekirjan – Tähkää ja muut lempineuleet – ja toinen on tulossa. Kuva: Ilona Korhonen.

Jatkoa sivulta 9

jaseminaarista ja ortodoksisesta pappiseminaarista sekä Hengellinen kasvatus – teematilaisuus, jossa alustajina rovasti Marja-Leena Toivanen, opetustyön koordinaattori Sirpa Okulov, opetusneuvos Kalevi Virtanen, keskustelua johtaa rovasti Auvo Naukka-

rinen, matkaan siunaamisen toimittavat arkkipiispa Leo ja emerituspiispa Yrjö Sariola.

Lisätietoja antaa Keski-Suomen karjalaisseurojen piiristä Kari Leppänen, p. 040 5204 653, vilke46@gmail.com ja Karjalan Liitossa tiedottaja Mervi Piipponen, p. 040 583 9295, mervi.piipponen@karjalanliitto.fi.

Talvisodan päättymisen muistopäivä Keminmaalla

Talvisodan päättymisen valtakunnallista muistopäivää vietetään Keminmaalla sunnuntaina 10.3. Muistopäivän ohjelmassa on jumalanpalvelukset ja päivätalaisuus, jossa puhujana on ympäristöministeriön kansliapäällikkö

muistoa ja henkistä perintöä.

Tapahtuman järjestävät yhteistyössä Karjalan Liitto ry, Karjalaseurojen Pohjolan piiri ry, Keminseudun Karjalaseura ry, Keminmaan kunta, Karjalan Sivistysseura, Keminmaan kaupunkiseurakunta ja Oulun ortodoksisen seurakunta, Meri-Lapin Sotaorvot ry, Kaatuneitten Omaiset ry,

Keminmaan Reserviupseerit ry, Keminmaan reserviläiset ry ja Keminmaan Maanpuolustusnaiset ry.

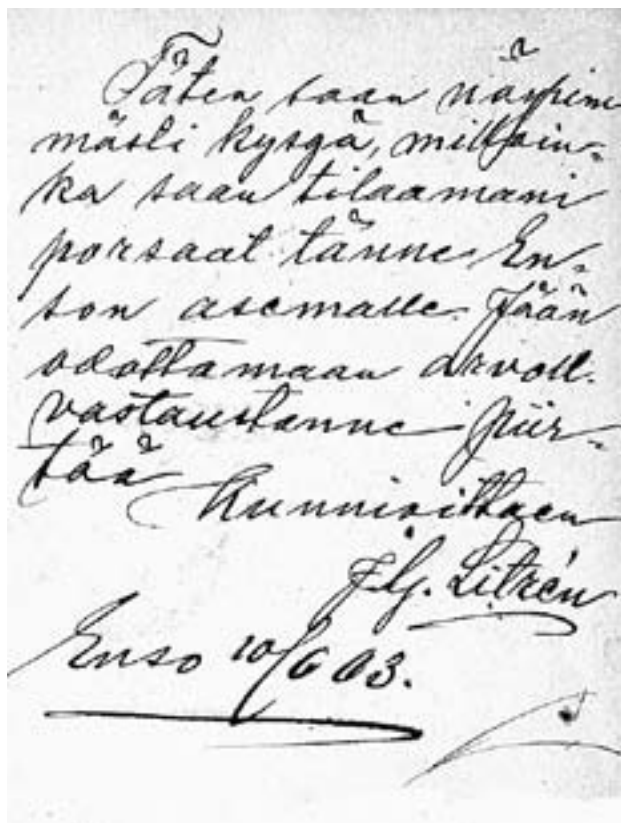
Lisätietoja antaa Keminseudun Karjala-seuran varapuheenjohtaja Eero Knuuti, p. 040 748 7313 ja Karjalan Liitossa tiedottaja Mervi Piipponen p. 040 583 9295.

Kari Rahialan kokoelmasta

110-vuotias kortti, ylhäällä lukee venäjäksi ”Avoin kirje” ja alhaalla ”Tälle puolelle kirjoitetaan vain osoite”.

Kortin on kirjoittanut Ensossa 10.6.1903 Litzén. Hän kyselee Kurkijoen osuusmeijerille osoitetussa kortissa nöyrimmästi, milloin saa tilaamansa porsaas Enson asemalle.

Kortin toimitti
Tapio Nikkari

Valtiojohdon Karjalakanta ei ole muuttunut

Vastatessaan venäläisradion kuuntelijoiden kysymyksiin Venäjällä valtiovierailulla oleva presidentti Sauli Niinistö sanoi Ylen 13.2.2013 mukaan, että Suomi ei aio vaati Karjalaa takaisin.

Niinistön lausuma ei sinänsä ole yllättävä. Suomen virallisen kannan mukaan Suomella ei ole mitään vaatimuksia Venäjältä, mutta Suomi on valmis keskustelemaan asiasta, jos Venäjä

haluaa. Virallisen Suomen kanta Karjalan palautukseen ei siten ole Niinistön aikana muuttunut.

Presidentit Mauno Koivisto ja Tarja Halonen toivat Karjala-vastaisuutensa selvästi esille. Presidentti Martti Ahtisaari toi evakoutensa ja karjalaisuutensa hyvin esille.

Pro Karelia

Lanttukukko silviisii ku äitmuor sen enne tek

Mie muistin maun ja siskoin Inar resepti! Sehä pit kokkeila. Iha ihte.

Lanttukukkoa tehtiin aikanaan pitkin itärajaa Savossa, Pohjois- ja Etelä-Karjalassa ja Laatokan Karjalassa ainakin Kurkijoella. Tuolla pohjoisempana savolaiset tekivät kukon paksukuorisena ja puolipallomaisena. Sisuksiin taidettiin laittaa joukkoon myös silavaisia sianlihan kappaleita. En tiedä, tehdäänkö vielä. Nykyiset keittokirjojen reseptit tuntuvat savolaistyyppisiltä, paksukuorisilta ja paistoajat pitkiltä. Muitakin eroja on. Perinneruokaa kuitenkin kummatkin.

LANTTUKUKKO

Kuori: Taikina ruisjauhoista, vähän vehnäjauhoja joukkoon ja puolitoista desia vettä. Hiukan suolaa.

Täyte: Siivutettuja ohuita lantun suikaleita tarvitaan noin 1 litra. Lantun sai kappaleiksi helposti juustohöylällä. Laitetaan siivut kattilaan ja 1 tl suolaa päälle. Jos lantun siivut eivät ole luonnostaan makeita, ripotellaan joukkoon sokeria 1 tl. Kansi päälle ja vatkaan

käsissä. Elleivät kostu kunnolla kaadetaan tilkka vettä joukkoon ja ravistellaan. Kattilan voisi jättää haalealle levyllä lämpenemään. Ennen vanhaan sitä pidettiin lämpimän puuhellan kulmalla.

Valmistus: Lantusiivujen muhiessa ja pehmetessä tehdään taikina ja kaulitaan ohueksi pyöreäksi levyksi, keskeltä 4-5 mm ja reunoilta 2-3 mm. Taikinal levyllä puolikkaalle ripotellaan hieman ruisjauhoja keskelle. Jos lantusiivut näyttävä pehmenneiltä, ne ladotaan reuna vapaaksi jättäen (n. 2 cm) vain toiselle puolelle ympyrästä. Keskelle lanttuja paksummin ja reunoille päin ohuemmin. Jokusen voinkareen voi tiputtaa siivujen päälle. Kostutetaan pohjalevyn reunaa hieman ja käännetään tyhjää puoli toisen puolen päälle. Painellaan

sormin sauma tiukaksi, kas-tellaan hieman vielä, käännetään reunat kaksinkerroin ja painellaan vie tiiviiksi. Kukosta tulee litteä puolikuun muotoinen. Jos haluaa kokeilla, saattaisivat pekoni-viipaleet, American bacon, antaa kivan lisämaun.

Paistaminen: Paistetaan kukkoa uunissa 25-30 minuuttia 250° C:ssa. Otetaan uunista, voidellaan voilla ja kääritään välittömästi kostutettuun leivinpaperiin sekä vielä paksult sanomalehtiä ympärille. Lehtien asemesta voi nykyisin käyttää foliota. Laitetaan paketti saman tien uuniin, jonka luukkua on pidetty hetken aikaa avoimena samalla kun lämpö on laskettu 100° C:een. Paistetaan näin 2 tuntia. Otetaan uunista ja annetaan olla paketissa jäähtymiseen saakka. Foliota käytettäessä kannattaa kukko kääriä vielä liinojen sisään. Tämä jälkikypsyminen paketissa on tärkeä vaihe.

Syödään yleensä kylmänä, mutta on se jälkilämpöisenäkin hyvää. Oheisruokana voisi olla karjalanpaistia. Kukkoviipaleet maistuvat kylmänä myös maidon kera.

Lauri, se kalakurki

Tässä se herkku on ensimmäisen paiston jälkeen voilla voideltuna. Kääreet päälle ja uuniin.

KAIPAATKO VANHOJA VUOSIKERTOJA?

Vanhoja täysiä ja vajaita vuosikertoja löytyi loimaalaisen Soldanin talon tyhjennyksen yhteydessä.

Seuraavat täydet vuosikerrat myynnissä hintaan 15 € + toimituskulut:
1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1986, 1991, 1993, 1994, 1995, 1996(4 kpl), 1997(2 kpl), 1998(3 kpl), 2001.
Vajaat vuosikerrat, puuttuu 1-5 lehteä hintaan 5 € + toimituskulut.
1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1985, 1987, 1989, 1990, 1993, 1994, 1995, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002.
Tilaukset toimituksesta ti ja to p. 050-521 3336 tai sähköpostitse: toimitus@kurkijoki.fi.

Eskon puumerkki

Murteella

Vastaukset

1. Käydä loikoilemaan
2. Tulitikkupuntti
3. Suppilo
4. Olla juovuksissa
5. Nuori hevonen
6. Kaivata
7. Raidallinen
8. Hoitaa tilapäisesti lasta
9. Litteä
10. Kaide

Murresanat koonnut Raija Laaksonen.

**MUSIIKKIVÄEN
PALVELUPAIKKA**

**LOIMAAN
MUSIIKKI**

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

Asianajaja

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

**Asianajotoimisto
HEIKKI RANTANEN OY**

asianajaja, varatuomari
Heikki Rantanen
Kauppälankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, 0400 740550
toimisto@heikkirantanen.fi
www.heikkirantanen.fi

Sama kuvakulma tänään ja eilen

Kurkijoki taiteilijan silmin

Piirustus ja valokuva ovat samasta paikasta Rantalinnanmäeltä Kurkijoen Korpisaaresta. Piirustuksen on tehnyt valtionarkeologi Otto Hjalmar Appelgren vuonna 1888 ja valokuvan ottanut Kurkijoen kotiseutukeskuksen johtaja Marina Petrova vuonna 2008. Kuvien välillä

on 110 vuotta.

Muinaistutkija, valtionarkeologi, filosofian tohtori Otto Hjalmar Appelgren 1853-1937 (vuodesta 1906 Appelgren-Kivalo) valmistui Helsingin yliopistosta filosofian kandidaatiksi vuonna 1884 Valmistumisensa jälkeen hänet nimitettiin

yliopiston historialliskan-satieteellisen museon amanuenssiksi. Toimen ohessa Appelgren toimi myös Suomen muinaismuistoyhdistyksen sihteerinä lähes koko kauden 1885-1898. Tuona aikana hän kielteli myös Kurkijoen maisemissa. Häntä pidetään ensimmäi-

senä täysimittaisena muinaisjäännösten kaivajana.

Vuonna 1893 hänet nimettiin Valtion historiallisen museon (ny. Kansallismuseo) konservattoriksi ja v. 1915 valtionarkeologiksi. Professorin arvon hän sai vuonna 1922.

Kurkijoki taiteilijan silmin –palsta julkaisee taiteilijoiden teoksia Kurkijoesta.

Löytyykö kodistasi tai tiedätkö, mistä löytyy teoksia? Kuvaa teos ja kerro taiteilijasta, jos tiedät hänestä jotakin tai anna vinkki!

Tilaa Kurkijokelainen lahjaksi

allaolevalla tilauskortilla
tai soittamalla
toimitukseen
p. 050-5213336

**Kurkijokelaisen,
hiitolaisten ja karjalaisen
hengen vaalija.**

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa
kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain **49** eur. Tilattuna n. 1,80 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

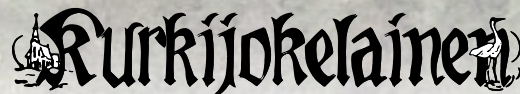
Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjekuussa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijoki.fi tai kurkijokelainen1@gmail.com

LUKIJAMATKAT

II Talkoomatka Kurkijoelle

to-su 23.-26.5.

- teemana siistiä hautausmaita ja kirkonmäkeä

Alustava matkaohjelma:

to: Turku-Loimaa-Helsinki-Syväoro Parikkala (jos lupa järjestyy)-
Elisenvaara-Kurkijoki tai

Turku-Loimaa-Helsinki-Viipuri-Kurkijoki

pe: klo 9-15 talkootyötä, iltapäivällä kiertoaajelu Vätikkään ja Tervuon

la: klo 9-12 talkootyötä, iltapäivällä kiertoaajelu Elisenvaaraan

- mahdollisuus omakustanteisiin kotipaikkakäynteihin takseilla

su: Kurkijoki-Käkisalmi-Viipuri-Helsinki-Loimaa-Turku

Majoitus: Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin hotellissa" 2-4

hengen huoneissa ja tarvittaessa kotimajoituksessa

Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan /päivä,

paitsi sunnuntaina.

Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut.

Jos talkoolaisia ei tule riittävästi, niin loppupaikat täytetään muilla

matkalaisilla ilmoittautumisjärjestyksessä.

290 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut

+ tarvittaessa ryhmäviisumi 68 €

III Valamon luostari-Kurkijoki

pe-ti 7.-11.6.

Alustava matkaohjelma:

pe: Loimaa-Helsinki-Vaalimaa-Viipuri-Käkisalmi-Kurkijoki

la: kiertoaajelu Kurkijoella

su: kotiseutumatkoiden päivä

la: Kurkijoki-Sortavala-Valamo, opastettu kierros Valamossa,

yöpyminen Valamossa

su: Valamo-Sortavala-Niirala-Lappeenranta-Helsinki-Loimaa-Turku

Majoitus: 3 yötä Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin

hotellissa" 2-4 hengen huoneissa ja tarvittaessa

kotimajoituksessa, 1 yö Valamossa

Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan /päivä,

paitsi tiistaina.

Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut

480 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut

+ tarvittaessa ryhmäviisumi 69 €

(hintaa tarkentuu helmikuun loppuun mennessä,

kun Valamon hinnat varmistuvat)

IV Kurkijoki

to-su 15.-18.8.

teemana Kurkijoen kirkolliset rakennukset

Alustava matkaohjelma:

to: Loimaa-Helsinki-Rajahovi-Viipuri-Käkisalmi-Kurkijoki

pe: kiertoaajelu Kurkijoella, kirkot, pappilat, hautausmaat yms.

la: kotiseutumatkoiden päivä, iltakävely Lopotissa

su: Kurkijoki-Käkisalmi-Viipuri linna-Helsinki-Loimaa

Majoitus: Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa "Mihailin hotellissa" 2-4

hengen huoneissa ja tarvittaessa kotimajoituksessa

Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan /päivä,

paitsi sunnuntaina.

Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut

340 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut

+ tarvittaessa ryhmäviisumi 68 €

Viisuminhankintaa varten pitää täyttää viisuminanomuskaavake ja liittää mukaan 1 kpl passikuvia sekä kopio voimassaolevan passin kuvasivusta.

Passin tulee olla voimassa vähintään 6 kk matkan jälkeen.

Viisuminanomuskaavake lähetetään toimituksesta kirjeen

yhteydessä tai sen voi poimia mm. Neva Toursin sivuilta: www.

turunnevatours.fi

**Sitovat ilmoittautumiset KURKIJOKELAISEN TOIMITUKSEEN,
matka II 10.4. mennessä, matka III 30.4. mennessä,
matka IV 4.7. mennessä.**

Ilmoittautumisia otetaan vastaan tiistaisin ja torstaisin

klo 9-14, puh., 050-521 3336

Ilmoittautuneille postitetaan tarkempi matkaohjelma ennen

matkan alkua.

Matkat toteutuvat, jos lähtijöitä on vähintään 30. Matkoille II (talkoomatka) ja III (Valamon matka) mukaan mahtuu korkeintaan 35 henkilöä.

Muutokset alustavaan ohjelmaan ja hintoihin mahdollisia.

Vastuullinen matkanjärjestäjä:

**Turun
NEVA TOURS OY**